VISPĀRĒJĀS TIESAS SPRIEDUMS (astotā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

2026. gada 3. jūnijā[*] [i]

Digitālie pakalpojumi – Regula (ES) 2022/1925 – Vārtziņa statusa noteikšana – Jēdziens "platformas pamatpakalpojums" – Tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums – Numurneatkarīgs starppersonu sakaru pakalpojums – Tiešsaistes starpniecības pakalpojums – Vienlīdzīga attieksme – Regulas 2022/1925 3. panta 2. un 5. punkts – Svarīga vārteja komerciālajiem lietotājiem, lai tie sasniegtu galalietotājus – Pieņēmumi – Pieņēmumu atspēkošana – Regulas 2022/1925 17. panta 1. un 3. punkts – Nosacījumi tirgus izpētes uzsākšanai – Tiesības uz aizstāvību – Pienākums norādīt pamatojumu

Lietā T-1078/23

Meta Platforms, Inc., kas reģistrēta *Menlo Park*, Kalifornija (Amerikas Savienotās Valstis) un ko pārstāv *D. Jowell*, *D. Bailey*, *barristers*, *J. Aitken*, *S. Malhi*, *solicitors*, *A. Pliego Selie*, *O. Brouwer*, *T. Janssens*, *T. Oeyen* un *T. Lübbig*, *avocats*,

prasītāja,

pret

Eiropas Komisiju, ko pārstāv *T. Franchoo*, *P.-J. Loewenthal*, *M. Mataija* un I. Naglis, pārstāvji,

atbildētāja,

ko atbalsta

Francijas Republika, ko pārstāv *T. Lechevallier*, pārstāvis,

persona, kas iestājusies lietā,

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

apspriežu laikā šādā sastāvā: priekšsēdētājs M. van der Vaude [*M. van der Woude*], tiesneši G. De Bāre [*G. De Baere*], D. Petrlīks [*D. Petrlík*], K. Kečmārs [*K. Kecsmár*] un S. Kingstone [*S. Kingston*] (referente),

sekretārs: A. Margelis [*A. Marghelis*], administrators,

[*] Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā tiesvedības rakstveida daļu, it īpaši:

– Vispārējās tiesas 2025. gada 28. marta rakstveida jautājumus prasītājai, Komisijai un Francijas Republikai, kā arī uz tiem saņemtās atbildes, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas attiecīgi 2025. gada 23., 23. un 18. aprīlī,

– Vispārējās tiesas 2025. gada 2. maija rakstveida jautājumu prasītājai un Komisijai, kā arī uz to saņemtās atbildes, kas Vispārējās tiesas kancelejā iesniegtas attiecīgi 2025. gada 14. un 13. maijā,

pēc 2025. gada 3. jūnija tiesas sēdes

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja *Meta Platforms, Inc.* lūdz daļēji atcelt Komisijas Lēmumu C(2023) 6105 final (2023. gada 5. septembris), ar ko *Meta* noteikts vārtziņa statuss saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/1925 par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē 3. pantu (turpmāk – apstrīdētais lēmums).

Tiesvedības priekšvēsture

2 Prasītāja ir 2004. gadā Amerikas Savienotajās Valstīs dibināts tehnoloģiju nozares uzņēmums, kas kopā ar sabiedrībām, kuras tā tieši vai netieši kontrolē (turpmāk kopā – *Meta*), pārvalda tiešsaistes sociālos tīklus "Facebook" un "Instagram", kā arī citus pakalpojumus.

3 2023. gada 3. jūlijā prasītāja Eiropas Komisijai iesniedza paziņojumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/1925 (2022. gada 14. septembris) par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē un ar ko groza Direktīvas (ES) 2019/1937 un (ES) 2020/1828 (OV 2022, L 265, 1. lpp.; turpmāk – Digitālo tirgu akts jeb DTA) 3. panta 3. punkta pirmo daļu (turpmāk – paziņojums). Paziņojumā prasītāja norādīja, ka tās no tiešsaistes reklāmas finansētais vienotais tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums, kas aptver "Facebook", "Instagram", "Meta Ads", "Facebook Messenger" (turpmāk – "Messenger"), "Facebook Marketplace" (turpmāk – "Marketplace"), "Facebook Dating" un "Facebook Gaming Play", jākvalificē kā tiešsaistes sociālā tīkla tipa platformas pamatpakalpojums (turpmāk – PPP) DTA izpratnē. Tā norādīja, ka "Messenger" un "Marketplace" gadījumā DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā robežvērtība nav sasniegta un tāpēc prasītāja katrā ziņā nav uzskatāma par atbilstošu DTA 3. panta 1. punkta prasībām, lai tai varētu noteikt vārtziņa statusu attiecībā uz šiem pakalpojumiem. Tā arī izklāstīja argumentus un sniedza pierādījumus saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus attiecībā uz "Messenger" un "Marketplace" – gadījumā, ja tādi tiktu izdarīti.

4 2023. gada 26. jūlija vēstulē Komisija informēja prasītāju par savu sākotnējo atzinumu par iespējamo vārtziņa statusa noteikšanu *Meta* atbilstoši DTA 3. panta 4. punktam, tostarp attiecībā uz šādiem PPP: tās tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums "Facebook", numurneatkarīgo starppersonu sakaru pakalpojums (turpmāk – NNSSP) "Messenger" un tiešsaistes starpniecības pakalpojums (turpmāk – TSP) "Marketplace" (turpmāk – sākotnējais atzinums).

5 Ar 2023. gada 3. augusta vēstuli prasītāja sniedza atbildi uz sākotnējo atzinumu.

6 2023. gada 5. septembrī Komisija pieņēma apstrīdēto lēmumu.

7 Apstrīdētajā lēmumā Komisija, pirmām kārtām, atzina, ka:

– "Facebook" ir tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums DTA 2. panta 7. punkta izpratnē un tāpēc tas ir PPP DTA 2. panta 2. punkta c) apakšpunkta izpratnē;

– "Messenger" ir no tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma "Facebook" atšķirīgs un patstāvīgs NNSSP DTA 2. panta 9. punkta izpratnē un tāpēc tas ir PPP DTA 2. panta 2. punkta e) apakšpunkta izpratnē;

– "Marketplace" ir no tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma "Facebook" atšķirīgs un patstāvīgs TSP DTA 2. panta 5. punkta izpratnē un tāpēc tas ir PPP DTA 2. panta 2. punkta a) apakšpunkta izpratnē.

8 Otrām kārtām, Komisija būtībā norādīja, ka *Meta* atbilst visām DTA 3. panta 2. punktā noteiktajām robežvērtībām attiecībā uz katru no konkrētajiem PPP atsevišķi un tāpēc var pieņemt, ka tā atbilst visiem DTA 3. panta 1. punktā paredzētajiem nosacījumiem, lai tiktu noteikta par vārtzini attiecībā uz šiem pakalpojumiem.

9 Trešām kārtām, Komisija atzina, ka prasītājas saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu izklāstītie argumenti nav pietiekami pamatoti, lai varētu nepārprotami apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus attiecībā uz "Messenger" un "Marketplace". Tāpēc tā noraidīja šos argumentus, nesākot tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.

10 Apstrīdētā lēmuma 1. pants formulēts šādi:

"*Meta* tiek noteikts vārtziņa statuss saskaņā ar [DTA] 3. pantu."

11 Apstrīdētā lēmuma 2. pants formulēts šādi:

"*Meta* [PPP] ir svarīga vārteja komerciālajiem lietotājiem, lai tie sasniegtu galalietotājus [DTA] 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē:

a) *Meta* tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums "Facebook";

[..]

e) *Meta* [NNSSP] pakalpojums "Messenger"; [..]

f) *Meta* [TSP] pakalpojums "Marketplace"."

Lietas dalībnieku prasījumi

12 Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, ciktāl tas noteic, ka DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē NNSSP "Messenger" un TSP "Marketplace" ir svarīgas vārtejas, kas komerciālajiem lietotājiem ļauj sasniegt savus galalietotājus (turpmāk – svarīgas vārtejas), vai – pakārtoti – atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta e) un f) punktu;

– atcelt apstrīdētā lēmuma 2. pantu, ciktāl tas noteic, ka tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums "Facebook" ir svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, vai – pakārtoti – atcelt apstrīdētā lēmuma 2. panta a) punktu vismaz divos gadījumos, ciktāl šis PPP neietver "Messenger";

– piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp iespējamo personu, kas iestājušās lietā, tiesāšanās izdevumus, gadījumā, ja šīm personām tie nebūs jāsedz pašām.

13 Komisijas, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

– prasību noraidīt;

– piespriest prasītājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Juridiskais pamatojums

14 Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus: pirmais attiecas uz tiesību kļūdām, acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nepietiekamu pamatojumu un/vai būtiskas formas prasības pārkāpumu saistībā ar "Messenger" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju saskaņā ar DTA 3. panta 9. punktu, un otrais – uz tiesību kļūdām, acīmredzamām kļūdām vērtējumā, nepietiekamu pamatojumu un/vai būtiskas formas prasības pārkāpumu saistībā ar "Marketplace" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju saskaņā ar DTA 3. panta 9. punktu.

15 Pirms tiek izvērtēti prasītājas izvirzītie pamati, vispirmām kārtām jāizvērtē gan prasītājas pieteikums par noteiktu datu nepubliskošanu, gan jautājums par to, vai prasītājai saglabājas interese celt prasību atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl tajā "Marketplace" kvalificēts par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju.

Par pieteikumu par datu nepubliskošanu

16 Vispārējā tiesā notiekošās tiesvedības gaitā prasītāja ar atsevišķiem dokumentiem, būtībā pamatodamās uz Vispārējās tiesas Reglamenta 66. un 66.a pantu, lūdza nepubliskot noteiktus datus, konkrēti – noteiktu informāciju, pirmkārt, par 2023. gada 31. jūlijā pakalpojumā "Marketplace" izdarītajām izmaiņām, kas aprakstītas šā sprieduma 210. punktā, un, otrkārt, par jēdzienu *power sellers*, ko *Meta* izmanto savā iekšējā sistēmā, lai identificētu tos "Marketplace" lietotājus, kuri publicē sludinājumus lielā skaitā vai ļoti bieži.

17 Šajā ziņā jāatgādina, ka, salāgojot tiesas nolēmumu publiskošanu ar tiesībām uz personas datu un komercnoslēpumu aizsardzību, tiesai katras lietas apstākļos jārod taisnīgs līdzsvars, ņemot vērā arī sabiedrības tiesības atbilstoši LESD 15. pantā noteiktajiem principiem iepazīties ar tiesu nolēmumiem (skat. spriedumu, 2022. gada 27. aprīlis, *Sieć Badawcza Łukasiewicz – Port Polski Ośrodek Rozwoju Technologii*/Komisija, T-4/20, EU:T:2022:242, 29. punkts un tajā minētā judikatūra).

18 Turklāt kāda elementa konfidencialitāte nav attaisnojama, piemēram, gadījumā, kad informācija jau ir publiski pieejama vai tai var piekļūt plaša sabiedrības daļa vai atsevišķas specializētas aprindas, kad informācija ir ietverta arī citās lietas materiālu rindkopās vai dokumentos, attiecībā uz kuriem lietas dalībnieks, kas vēlas saglabāt attiecīgās informācijas konfidencialitāti, šajā ziņā

nav iesniedzis attiecīgu lūgumu, kad informācija nav pietiekami specifiska vai precīza, lai atklātu konfidenciālus datus, vai arī tad, ja informācija lielā mērā izriet vai var tikt izsecināta no citas informācijas, kas likumīgi ir pieejama ieinteresētajām personām (skat. rīkojumu, 2022. gada 14. marts, *Bulgarian Energy Holding* u.c./Komisija, T-136/19, EU:T:2022:149, 9. punkts un tajā minētā judikatūra).

19 Arī informācija, kas ir bijusi slepena vai konfidenciāla, bet ir jau vismaz piecus gadus veca, laika notecējuma dēļ principā jāuzskata par tādu, kas vairs nav aktuāla un tāpēc vairs nav slepena vai konfidenciāla, ja vien izņēmuma kārtā puse, kas atsaucas uz šo slepenumu vai konfidenciālumu, nepierāda, ka, neraugoties uz šīs informācijas senumu, tā joprojām ietver būtiskas ziņas par šīs puses vai attiecīgo trešo personu saimniecisko stāvokli (skat. spriedumu, 2018. gada 19. jūnijs, *Baumeister*, C-15/16, EU:C:2018:464, 54. punkts un tajā minētā judikatūra).

20 Līdz ar to prasītājas pieteikums ir pēc iespējas jāapmierina, ciktāl tas nav pretrunā sabiedrības tiesībām piekļūt tiesas nolēmumiem.

21 Šajā gadījumā dati par 2023. gada 31. jūlijā izdarītajām izmaiņām nav jāatzīst par konfidenciāliem, jo, pirmām kārtām, prasītāja datus par minētajām izmaiņām ir publiskojusi savā tīmekļvietnē, kas ir pieejama plašai sabiedrībai, otrām kārtām, šie dati tika apspriesti tiesas sēdē un var tikt izsecināti no apstrīdētā lēmuma publicētās versijas 241. un 262. apsvēruma satura, un, trešām kārtām, šo datu minēšana ir pamatota ar vajadzību sniegt saprotamu atbildi uz lietas dalībnieku argumentiem.

22 Attiecībā uz lūgumu nepubliskot jēdzienu *power sellers* pakalpojuma "Marketplace" kontekstā, pirmām kārtām, jānorāda, ka ar šo jēdzienu saistītie dati, kādi tie tiek izmantoti prasītājas iekšējā sistēmā, šajā spriedumā netiek izpausti. Līdz ar to jākonstatē, ka pieteikums par minēto datu nepubliskošanu ir bezmērķīgs.

23 Otrām kārtām, par pašu vārdkopu *power sellers*, pirmkārt, jāteic, ka prasītāja nenorāda iemeslu, kādēļ – tās ieskatā – šai vārdkopai jābūt konfidenciālai un nepubliskojamai. Šajā gadījumā prasītāja vienīgi vispārīgi apgalvo, ka šī vārdkopa attiecas uz komerciāli sensitīviem datiem par veidu, kādā tā iekšēji vērtē noteiktas lietotāju kategorijas, un ka šo datu izpaušana nopietni kaitētu tās leģitīmajām komercinteresēm. Taču šis pamatojums neļauj Vispārējai tiesai saprast, kā vārdkopas *power sellers* – kas turklāt, pēc prasītājas teiktā, norāda uz senu jēdzienu, kuru prasītāja savā uzņēmumā vairs nav izmantojusi jau labu laiku pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas, – izpaušana pati par sevi varētu būtiski kaitēt tās leģitīmajām komercinteresēm. Otrkārt, šī vārdkopa tika publiskota tiesas sēdē. Treškārt, Vispārējā tiesa uzskata, ka šīs vārdkopas izpaušana ir pamatota ar vajadzību sniegt saprotamu atbildi uz lietas dalībnieku argumentiem.

24 Līdz ar to prasītājas pieteikums nepubliskot datus par pakalpojumā "Marketplace" 2023. gada 31. jūlijā veikto izmaiņu aprakstu un vārdkopu *power sellers* jānoraida.

Par to, vai prasītājai joprojām ir interese celt prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ciktāl tajā "Marketplace" kvalificēts par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju

25 Jānoskaidro, vai prasītājai joprojām ir interese celt prasību – par apstrīdētā lēmuma atcelšanu tajā daļā, kurā šajā lēmumā "Marketplace" ir kvalificēts par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju, – pēc tam, kad saskaņā ar DTA 4. panta 1. punktu pieņemts Komisijas 2025. gada 23. aprīļa Lēmums C(2025) 2547 (Lieta DMA.100044 – *Meta* – Tiešsaistes starpniecības pakalpojumi –

"Marketplace"), kura kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C, 2025/4223) un ar kuru Komisija atcēla apstrīdētā lēmuma 2. panta f) punktu, kurā "Marketplace" bija kvalificēts par PPP atbilstoši DTA 3. panta 9. punktam (turpmāk – grozošais lēmums).

26 Grozošajā lēmumā Komisija būtībā secināja, ka prasītāja, ņemot vērā tās 2023. gada decembrī un 2024. gada janvārī veiktos papildu pasākumus, ir pierādījusi, ka viens no apstākļiem, uz kuriem bija balstīts apstrīdētais lēmums, ir būtiski mainījies DTA 4. panta 1. punkta a) apakšpunkta izpratnē. Proti, Komisija būtībā uzskatīja, ka DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktais kritērijs par 10 000 komerciālo lietotāju robežvērtību nav izpildīts un ka tādējādi "Marketplace" vairs nav svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē, un ka Komisijai nav jāpauž nostāja par to, vai grozošā lēmuma pieņemšanas dienā "Marketplace" joprojām bija TSP DTA 2. panta 5. punkta izpratnē.

27 Atbildot uz 2025. gada 2. maija procesa organizatorisko pasākumu, ar kuru lietas dalībnieki tika aicināti paust nostāju par grozošā lēmuma ietekmi uz otro pamatu, prasītāja norādīja, ka otro pamatu tā pilnībā uztur.

28 Atbildot uz šā sprieduma 27. punktā minēto procesa organizatorisko pasākumu, Komisija prasītājas interesi celt prasību neapstrīdēja. Tomēr saskaņā ar judikatūru (spriedums, 2025. gada 15. jūlijs, ECB un Komisija/*Corneli*, C-777/22 P un C-789/22 P, EU:C:2025:580, 98. punkts) Vispārējai tiesai, pirms tā lemj par tajā izskatāmo lietu pēc būtības, vajadzības gadījumā pēc savas ierosmes jāpārliecinās, vai prasītājai joprojām ir interese celt prasību.

29 Šajā ziņā jānorāda, ka prasītāja interese celt prasību var arī nezust tāpēc, ka apstrīdētais akts tiesvedības laikā ir beidzis radīt sekas. Proti, personai, kuru skar šis akts, joprojām var būt interese šo aktu atcelt, lai panāktu sava iepriekšējā stāvokļa atjaunošanu vai liktu apstrīdētā akta autoram nākotnē izdarīt pienācīgus grozījumus un tādējādi novērst risku, ka pārkāpums, kas esot pieļauts aktā, atkārtosies. Pat gadījumos, kad apstākļu dēļ izrādās neiespējami īstenot atcelto tiesību aktu izdevušajai iestādei uzlikto pienākumu veikt pasākumus, kas vajadzīgi, lai izpildītu spriedumu, ar kuru ir pasludināta šī atcelšana, atcelšanas prasībai var joprojām būt interese kā pamatam iespējamai prasībai sakarā ar atbildību (skat. spriedumu, 2022. gada 30. jūnijs, *Camerin* /Komisija, C-63/21 P, nav publicēts, EU:C:2022:516, 48. punkts un tajā minētā judikatūra).

30 Konkrēti – apstrīdētā lēmuma vai kādas tā daļas atcelšanas gadījumā prasītājs var joprojām pamatot interesi panākt atceltā akta atzīšanu par spēkā neesošu tiktāl, ciktāl tā atcelšanai nav tādu pašu tiesisko seku kā tā atzīšanai par spēkā neesošu, ko, iespējams, veiks Vispārējā tiesa. Proti, ar iestādes akta atcelšanu netiek atzīts tā prettiesiskums un tiek radītas sekas *ex nunc*, savukārt tā atzīšanai pa spēkā neesošu ir sekas *ex tunc* (skat. spriedumu, 2011. gada 9. septembris, *Dow AgroSciences* u.c./Komisija, T-475/07, EU:T:2011:445, 68. punkts un tajā minētā judikatūra).

31 Šajā lietā apstrīdētā lēmuma daļa – kas attiecas uz "Marketplace", konkrēti, rezolutīvās daļas 2. panta f) punkts, – ar grozošo lēmumu tika atcelta, nevis atsaukta. Tāpēc tā radīja tiesiskas sekas prasītājas situācijai attiecībā uz laikposmu līdz tās atcelšanai.

32 Proti, kā turklāt atzīst lietas dalībnieki, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dēļ prasītājai saskaņā ar DTA 3. panta 10. punktu bija jāpilda attiecīgie DTA noteiktie pienākumi attiecībā uz "Marketplace" sešus mēnešus pēc minētā lēmuma pieņemšanas, tas ir, vēlākais līdz 2024. gada 7. martam.

33 No iepriekš izklāstītā izriet – ar to, ka apstrīdētais lēmums no 2025. gada 23. aprīļa attiecībā uz "Marketplace" tika daļēji atcelts, prasītāja nav panākusi sava stāvokļa atjaunošanu šā sprieduma 29. un 30. punktā minētās judikatūras izpratnē, un tāpēc tai joprojām ir interese celt prasību atzīt apstrīdēto lēmumu par spēkā neesošu, ciktāl tajā "Marketplace" kvalificēts kā PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju.

Par pirmo pamatu attiecībā uz "Messenger" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju

34 Pirmais pamats ir iedalīts šādās četrās daļās:

– pirmā daļa – par to, ka Komisija neesot atzinusi, ka, ņemot vērā "Messenger" raksturiezīmes, šis pakalpojums nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, kas ir šā PPP neatņemama sastāvdaļa;

– otrā daļa – par to, ka Komisija esot noteikusi, ka "Messenger" ir no tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma "Facebook" atšķirīgs un patstāvīgs NNSSP tipa PPP, taču, to darot, nav pareizi piemērojusi un interpretējusi DTA normas;

– trešā daļa – par to, ka Komisija esot kļūdaini secinājusi, ka "Messenger" jau pats par sevi atsevišķi ir svarīga vārteja, jo noraidījusi argumentus un pierādījumus, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvajā procesā saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu, šo noraidījumu pamatodama ar to, ka tie acīmredzami neliek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus; un to visu darīdama, neuzsākusi tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 1. vai 3. punktu;

– ceturtā daļa – par to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā pirmo reizi esot iekļāvusi jaunus pierādījumus, tādējādi pārkāpjot būtisku formas prasību.

Par pirmo daļu, kas attiecas uz "Messenger" vērtējumu "in concreto" un tā kvalificēšanu par NNSSP tipa PPP

35 Pirmajā daļā prasītāja apstrīd Komisijas veikto vērtējumu, saskaņā ar kuru tā atteicās atzīt, ka pakalpojums "Messenger" gluži vienkārši nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, kas ir šā PPP neatņemama sastāvdaļa. Šī daļa ir iedalīta būtībā trijos iebildumos.

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, esot nepareizi interpretējusi un/vai sagrozījusi prasītājas iesniegtos pierādījumus

36 Prasītāja apgalvo, ka Komisija nav ņēmusi vērā, nepareizi interpretējusi un/vai sagrozījusi pierādījumus tam, ka pakalpojums "Messenger" vienīgi nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, kas ir šā PPP neatņemama sastāvdaļa. Komisija esot pieļāvusi kļūdu vērtējumā, uzskatīdama, ka pierādījumi, kas bija tās rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, pierādot, ka "Messenger" ir atsevišķs pakalpojums, ko galalietotāji var izmantot, un ka tie to izmantojuši savrupi no "Facebook".

37 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju.

38 Saskaņā ar DTA 3. panta 1. punktu uzņēmumam tiek noteikts vārtziņa statuss, ja uzņēmums atbilst trim kumulatīviem nosacījumiem, tostarp šīs regulas 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajam nosacījumam, proti, ka tas sniedz PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju.

39 DTA 2. panta 2. punkts noteic, ka par PPP ir uzskatāms ikviens no šajā tiesību normā uzskaitītajiem pakalpojumiem, kuru vidū ir arī tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi un NNSSP.

40 Apstrīdētajā lēmumā Komisija secināja, ka, ņemot vērā "Messenger" raksturiezīmes, kas vērtētas *in concreto*, šis pakalpojums ir patstāvīgs NNSSP tipa PPP, kas nav uzskatāms par tādu, kas gluži vienkārši nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti.

41 Komisija uzskatīja, ka *Meta* piedāvā tirgū "Messenger" kā no "Facebook" atšķirīgu pakalpojumu un ka "Messenger" lietošanu [*konfidenciāli*] [1] lietotāju vairākuma gadījumā nav izraisījusi tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" lietošana.

42 Taču pie šāda secinājuma Komisija ir nonākusi pamatoti. Proti, pirmām kārtām, šis secinājums ir balstīts uz apstākli, ka *Meta* ir izstrādājusi patstāvīgas lietotnes "Messenger" pakalpojumam, it īpaši mobilajām ierīcēm. Kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 177. apsvērumā, mobilajām ierīcēm ir paredzēta no "Facebook" atšķirīga "Messenger" lietotne, kura lietotājiem jālejupielādē un jāatver, lai tie varētu lasīt vai sūtīt ziņojumus. Tā kā "Messenger" tiek lietots pārsvarā mobilajās ierīcēs, kā norādīts apstrīdētā lēmuma 150. zemsvītras piezīmē un nav prasītājas apstrīdēts, šī mobilajām ierīcēm paredzētā lietotne, kas ir atšķirīga no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook", tādējādi ir "Messenger" ieejas punkts [*konfidenciāli*] vairākumam lietotāju.

43 Otrām kārtām, kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 169. apsvērumā, pēc tam, kad lietotāji ir identificēti ar "Facebook" identifikatora palīdzību, tie var lietot "Messenger" neatkarīgi no tā, vai viņu "Facebook" konts ir aktivizēts vai deaktivizēts un vai tie vienlaikus darbojas vai nedarbojas tiešsaistes sociālajā tīklā "Facebook"; un šim faktoram ir nozīme, vērtējot, vai "Messenger" un "Facebook" ir atšķirīgi pakalpojumi.

44 Trešām kārtām, Komisijas vērtējums pamatoti ir balstīts arī uz to, ka *Meta* nodrošina un veicina pakalpojumam "Messenger" specifiskus rīkus, kas uzņēmumiem dod iespēju mijiedarboties ar plašu lietotāju kopumu, ļaujot tiem, piemēram, piesaistīt klientus, apkalpot tos un izmantot klientiem domāto atgādinājumu sistēmu. Kā norādīts apstrīdētā lēmuma 181. apsvērumā, šādu rīku esība norāda, ka *Meta* savu "Messenger" pakalpojumu ir iecerējusi kā patstāvīgu platformu savā ekosistēmā.

45 Turklāt prasītājas izvirzītie argumenti, kas izklāstīti šā sprieduma 46. un nākamajos punktos, neļauj apšaubīt Komisijas secinājumu, ka pierādījumi, kas bija tās rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas laikā, pierāda, ka "Messenger" ir no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP atsevišķs un patstāvīgs NNSSP tipa PPP.

46 Pirmkārt, prasītāja apstrīd, ka piekļuvei pakalpojumam "Messenger" mobilajās ierīcēs apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā bija nepieciešama atšķirīga lietotne, kā teikts šā sprieduma 42. punktā. Tā apgalvo, ka prasības pieteikuma A.26. pielikumā ir redzami vairāku tādu būtisku funkciju ekrānuzņēmumi, kuras izmanto "Messenger" un kurām lietotāji piekļūst tieši no

[1] Konfidenciālie dati ir aizklāti.

"Facebook" lietotnes. Prasītāja arīdzan norāda, ka mobilajās ierīcēs lietotāji, kas izmantoja nevis "Facebook" lietotni, bet gan "Facebook" tīmekļa versiju, varēja piekļūt "Messenger" tieši caur "Facebook", neizmantojot "Messenger" lietotni.

47 Šajā ziņā nav jānoskaidro nedz tas, vai šā sprieduma 46. punktā minētos argumentus prasītāja jau bija izvirzījusi administratīvā procesa laikā, nedz arī tas, vai šie argumenti būtu uzskatāmi par pieņemamiem – ko gan apstrīd Komisija – gadījumā, ja tie pirmo reizi tiktu izvirzīti Vispārējā tiesā. Proti, šie argumenti katrā ziņā neļauj atspēkot šā sprieduma 42. punktā minēto Komisijas konstatējumu, ka veids, kādā pakalpojums "Messenger" tiek piedāvāts, izraisa to, ka "Messenger" ieejas punkts [*konfidenciāli*] vairākumam lietotāju ir pakalpojuma "Messenger" specifiskā lietotne mobilajām ierīcēm. Konkrētāk, abi prasītājas minētie gadījumi ir tikai šauri izņēmumi no piekļuves pakalpojumam "Messenger" ar īpašas tam veltītas lietotnes palīdzību.

48 Proti, runājot par prasītājas argumentu, ka noteiktu saziņu pakalpojumā "Messenger" var ievadīt no "Facebook" lietotnes, neatverot "Messenger" lietotni (it īpaši funkcijas, kas ietver t.s. *reel*, proti, īsa videomateriāla kopīgošanu, vai t.s. *story*, proti, īsu videomateriālu vai attēlu sekvences kopīgošanu), jāteic, ka tas attiecas tikai uz šo konkrēto prasītājas norādīto saziņu, kas paredzēta, lai atvieglotu "Facebook" satura izplatīšanu ar "Messenger" starpniecību, nevis uz citām parastajām funkcijām, piemēram, tām, kas ļauj veidot un lasīt ziņojumu, kā arī atbildēt uz to.

49 Savukārt attiecībā uz prasītājas argumentu, ka tiem, kas attiecīgos pakalpojumus lieto, izmantojot mobilās ierīces, vienmēr esot bijusi iespēja piekļūt pakalpojumam "Messenger" no "Facebook" tīmekļa versijas, neizmantojot "Messenger" lietotni, jāteic, ka tas attiecas uz marginālu situāciju salīdzinājumā ar [*konfidenciāli*] vairākumu lietotāju, kuri piekļūst pakalpojumam "Messenger", izmantojot speciāli mobilajām ierīcēm paredzētu lietotni, jo "Messenger" pārsvarā tiek lietots ar mobilajām ierīcēm; un prasītāja to neapstrīd (skat. šā sprieduma 42. punktu).

50 Otrkārt, prasītāja norāda, ka 100 % saziņas, kas veikta pakalpojumā "Messenger", ir notikusi starp "Facebook" lietotājiem un ka i) 2022. gadā [*80–100*] % no ik mēnesi pakalpojumu "Messenger" aktīvi lietojušajiem bija ik mēnesi aktīvi lietojuši arī citas "Facebook" funkcionalitātes un ii) [*80–100*] % no tiem, kas "Messenger" aktīvi lietojuši ik dienu, tajā pašā dienā izmantojuši arī citas "Facebook" funkcionalitātes. Tomēr šie dati pierāda nevis to, ka "Messenger" un "Facebook" būtu jāuztver kā vienots PPP DTA izpratnē, bet gan tikai to, ka prasītāja ir izvēlējusies ļaut pakalpojumu "Messenger" izmantot tikai tiem lietotājiem, kuriem ir "Facebook" identifikators. Taču, kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 182. apsvērumā, pakalpojumu "Messenger" šie lietotāji var lietot un faktiski lieto savrupi no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook".

51 Treškārt, prasītāja pārmet Komisijai, ka tā apstrīdētā lēmuma 184. apsvērumā noraidījusi prasītājas iesniegtos datus par pakalpojuma "Messenger" aktīvajiem iknedēļas lietotājiem, tos pienācīgi neanalizējusi. Proti, Komisijai esot vajadzējis šos datus par korelāciju starp "Messenger" un "Facebook" lietošanu salīdzināt ar šā sprieduma 50. punktā minētajiem datiem par lietotājiem, kas ir aktīvi ik mēnesi, un tiem, kas ir aktīvi ik dienu. Komisijai vismaz esot bijis jāpaskaidro iemesli, kuru dēļ tā nav ņēmusi vērā iesniegtos skaitliskos datus.

52 Tomēr apstāklis, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā nav nedz skaidri minējusi prasītājas administratīvā procesa laikā iesniegtos datus par "Messenger" aktīvajiem ikmēneša un dienas lietotājiem, nedz arī skaidri sasaistījusi šos datus ar apstrīdētā lēmuma 184. apsvērumā analizētajiem datiem par "Messenger" aktīvajiem iknedēļas lietotājiem, nenozīmē, ka tā visus šos datus savā vērtējumā nav ņēmusi vērā.

53 Šajā ziņā no pastāvīgās judikatūras izriet, ka LESD 296. panta otrajā daļā prasītajam pamatojumam jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tajā skaidri un nepārprotami jābūt norādītai akta izdevējas iestādes argumentācijai, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot kontroli, taču netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi nozīmīgie faktiskie un tiesiskie apstākļi, jo jautājums par to, vai akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai tā tekstu, bet arī kontekstu, kā arī attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu (skat. spriedumu, 2024. gada 29. jūlijs, *Ryanair* un *Laudamotion*/Komisija, C-591/21 P, nav publicēts, EU:C:2024:635, 166. punkts un tajā minētā judikatūra).

54 Savukārt šajā gadījumā apstrīdētajā lēmumā ir minēti iemesli, kuru dēļ Komisija nav uzskatījusi, ka elementi, kas norāda uz korelāciju starp "Messenger" un "Facebook" lietošanu, ir pārliecinoši. Tādējādi apstrīdētā lēmuma 182. apsvērumā Komisija ir norādījusi – apstāklis, ka visa saziņa, izmantojot "Messenger", notikusi starp lietotājiem, kuriem ir "Facebook" konts, gluži vienkārši ir šā lēmuma pieņemšanas dienā esošās sekas tam, kā šis pakalpojums ir izstrādāts. Turklāt šā lēmuma 187. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka "Messenger" ikmēneša aktīvo galalietotāju daļēja pārklāšanās ar "Facebook" aktīvajiem ikmēneša galalietotājiem nav pārsteidzoša, ņemot vērā *Meta* izvēli "Facebook" identifikatoru izmantot kā identifikatoru "Messenger" lietošanai; un tas neļauj apšaubīt Komisijas secinājumu, ka pakalpojumu "Messenger" lietotāji lieto savrupi.

55 Ceturtkārt, prasītāja nevar pārmest Komisijai, ka tā nav pienācīgi ņēmusi vērā pētījuma, kas iesniegts kā prasības pieteikuma A.27. pielikums, saturu, kas apstiprinot, ka Komisijas norādītie Eiropā esošie tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumu lietotāji tiešsaistes sociālā tīkla tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti sistemātiski uzskata par būtisku šā sociālā tīkla lietotāja pieredzes sastāvdaļu. Proti, pat bez vajadzības lemt par šā pielikuma pieņemamību – Komisijai šā pētījuma rezultātu vērā neņemšanu nevar pārmest tāpēc, ka šis pētījums ir veikts jau pēc apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Katrā ziņā apstāklis, ka vairākums tiešsaistes sociālo tīklu lietotāju uzskata, ka sociālā tīkla un tiešās ziņapmaiņas funkciju integrēšana ir ļoti svarīga šo sociālo tīklu lietošanai, un ka viņi ir vīlušies tad, ja šīs funkcijas ir nodalītas, neļauj uzzināt neko jaunu par to, kā pakalpojums "Messenger" tiek sniegts lietotājiem.

56 Piektkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot sagrozījusi tās iesniegtos datus, kas minēti apstrīdētā lēmuma 185. apsvērumā. Proti, prasītāja esot pierādījusi, ka, ņemot vērā pirmo pieslēgšanos dienā, aptuveni [*10–20*] miljoni lietotāju mobilajās ierīcēs bija iegājuši mobilajām ierīcēm paredzētajā "Messenger" lietotnē caur "Facebook" piedāvāto ieejas punktu; un šis skaitlis atbilstot [*0–30*] % no "Messenger" dienas lietotāju kopuma. Savukārt Komisija no tā esot secinājusi, ka [*70–100*] % no "Messenger" ikdienas lietošanas nav izraisījusi "Facebook" lietošana. Taču prasītājas sniegtie dati attiecoties tikai to uz pieslēgšanos, ko lietotāji dienā veikuši pirmo un turklāt vienīgi mobilajā ierīcē. Tādējādi šie dati neatspoguļojot visus "Messenger" ikdienas lietojumus, ko izraisījusi "Facebook" lietošana.

57 Šajā ziņā, pat pieņemot, ka Komisija ir pieļāvusi kļūdu faktos attiecībā uz "Messenger" ikdienas lietojumu procentuālo daļu mobilajās ierīcēs, ko nav izraisījusi "Facebook" lietošana, prasītājas argumentācija neļauj atspēkot Komisijas apgalvojumu, kurš formulēts apstrīdētā lēmuma 185. apsvērumā un saskaņā ar kuru mobilajām ierīcēm paredzētās "Messenger" lietotnes [*konfidenciāli*] vairākuma lietotāju gadījumā dienā pirmais lietojums tika veikts, nevis noklikšķinot uz "Facebook" lietotnē esošās saites, bet gan uzreiz atverot "Messenger" lietotni. Turklāt, kad administratīvā procesa gaitā Komisija lūdza prasītāju sniegt tai detalizētākus datus šajā ziņā, it īpaši par to lietotāju sadalījumu laikposmā no 2020. līdz 2022. gadam, kuri savu

"Messenger" lietošanas seansu sākuši, izmantojot "Facebook" tīmekļa lapu, "Facebook" lietotni, mobilajām ierīcēm paredzēto "Messenger" lietotni vai "Facebook Messenger Chat" spraudni (*plugin*), prasītāja atbildēja, ka tās rīcībā šādu datu nav.

58 Sestkārt, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pareizi interpretējusi vai esot sagrozījusi publiski pieejamos komercdokumentus, paziņojumus ieguldītājiem un lietotājiem, kā arī *Meta* finanšu pārskatus, jo uzskatījusi, ka no šiem dokumentiem izriet, ka "Messenger" nenodrošina "Facebook" tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, kas ir tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP neatņemama sastāvdaļa.

59 Tomēr Komisija no šā sprieduma 58. punktā minētajiem dokumentiem ir pareizi secinājusi, ka *Meta* iecerējusi, prezentējusi un pozicionējusi "Messenger" kā patstāvīgu pakalpojumu, kas neaprobežojas ar gluži vienkāršu "Facebook" tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitātes nodrošināšanu. Tādējādi, kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 180. apsvērumā, atsaucoties uz *Meta Platforms* veidlapu "10-K" par taksācijas gadu, kas beidzās 2022. gada 31. decembrī, *Meta* savos finanšu pārskatos savstarpēji nošķir šādus četrus tās "lietotņu produktu saimē" ietilpstošus pakalpojumus: "Facebook", "Instagram", "Messenger" un "WhatsApp". Citos paziņojumos ieguldītājiem, piemēram, paziņojumā, kuru Komisija minējusi apstrīdētā lēmuma 180. apsvērumā iekļautajā 158. zemsvītras piezīmē un kuru veido *Meta* 2022. gada 26. oktobra telekonferences par uzņēmuma 2022. gada trešā ceturkšņa finanšu rezultātiem transkripcija, *Meta* "Messenger" min kā monetizāciju un norāda, ka ar "WhatsApp" un "Messenger" starpniecību nodrošinātā ziņapmaiņa ir "nozīmīgākā monetizācijas iespēja", pateicoties tādu produktu izstrādei kā reklāma "klikšķini-un-raksti" (*click-to-message*) un maksas ziņapmaiņa.

60 Tas, vai "Messenger" ir vai nu NNSSP tipa PPP, vai funkcionalitāte, kas ir tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP neatņemama sastāvdaļa, patiešām jāizvērtē objektīvi no galalietotāju viedokļa. Tomēr šajā vērtējumā nav gluži nelietderīgi ņemt vērā tāda veida dokumentus kā šajā lietā aplūkotie, jo šie dokumenti var sniegt informāciju kopā ar citiem saskanīgiem pierādījumiem, kā tas ir šā sprieduma 42.–44. punktā minēto apsvērumu gadījumā, par veidu, kādā pakalpojumu sniedzējs konfigurē savus pakalpojumus minētajiem lietotājiem, un līdz ar to par veidu, kādā šie lietotāji šos pakalpojumus pēc tam lietos.

61 Tādējādi prasītājas argumentācija un līdz ar to arī pirmais iebildums kopumā jānoraida.

– *Par otro iebildumu, kas attiecas uz to, ka "Messenger" esot vērtēts diskriminējoši un patvaļīgi*

62 Prasītāja apgalvo – veids, kādā Komisija aplūkojusi citu uzņēmumu, kuriem ir noteikts vārtziņu statuss, sociālās tīklošanās pakalpojumu tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, ietver acīmredzamas iekšējās pretrunas, kas apstrīdēto lēmumu padara patvaļīgu un diskriminējošu.

63 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju.

64 Jānorāda, ka Komisijai jāveic individuāla katras lietas konkrēto apstākļu analīze un tai nav saistoši agrāki lēmumi, kas attiecas uz citiem ekonomikas dalībniekiem vai citiem PPP (spriedums, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 68. un 375. punkts).

65 Turklāt saskaņā ar pastāvīgo judikatūru vienlīdzīgas attieksmes princips, kas ir Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. un 21. pantā nostiprināts vispārējs Eiropas Savienības tiesību princips, prasa, lai līdzīgas situācijas netiktu aplūkotas atšķirīgi un atšķirīgas situācijas netiktu aplūkotas

vienādi, ja vien šādai pieejai nav objektīva attaisnojuma (skat. spriedumu, 2022. gada 16. jūnijs, *Sony Optiarc* un *Sony Optiarc America*/Komisija, C-698/19 P, EU:C:2022:480, 153. punkts un tajā minētā judikatūra).

66 Šajā ziņā prasītāja vispirmām kārtām atsaucas uz Komisijas Lēmumu C(2023) 6100 final (2023. gada 5. septembris), ar ko uzņēmumam *Apple* tiek noteikts vārtziņa statuss saskaņā ar DTA 3. pantu (Lietas DMA.100013 *Apple – online intermediation services – app stores*, DMA.100025 *Apple – operating systems* un DMA.100027 *Apple – web browsers*), kura kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C, C/2023/548) (turpmāk – lēmums par *Apple* statusa noteikšanu) un kurā Komisija uzskatīja, ka "App Store" ir vienots TSP tipa PPP neatkarīgi no tā, no kāda veida ierīces šis pakalpojums ir pieejams. Savukārt Komisijas pieeja attiecībā uz "Messenger" nav pretrunā pieejai, kas izmantota lēmumā par *Apple* statusa noteikšanu. Proti, Komisija nav sadalījusi "Messenger" dažādos NNSSP tipa PPP atkarībā no tās ierīces veida, kura izmantota, lai piekļūtu šim pakalpojumam, bet gan ir kvalificējusi "Messenger" kā vienotu NNSSP tipa PPP neatkarīgi no tā, kādā veidā lietotāji tam piekļūst.

67 Attiecībā uz *Apple* pakalpojumu "iMessage", uz kuru prasītāja atsaucas otrām kārtām, jānorāda, ka šis pakalpojums netiek sniegts saistībā ar tiešsaistes sociālā tīkla PPP. Tādējādi lēmumā par *Apple* statusa noteikšanu nebija jārisina jautājums par NNSSP nošķiršanu no tiešsaistes sociālajiem tīkliem, un tāpēc minētajam lēmumam šajā ziņā nav nozīmes.

68 Attiecībā uz prasītājas trešām kārtām minētajām "TikTok" un "LinkedIn" tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitātēm jānorāda, ka tām nebija tādu pašu raksturiezīmju kā pakalpojumam "Messenger" un it īpaši – ka tām nepiemita tādas galvenās raksturiezīmes kā tās, kuru dēļ Komisija uzskatīja, ka "Messenger" ir patstāvīgs un atšķirīgs NNSSP tipa PPP, proti, pirmkārt, "Messenger" izmantojamība ārpus tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook", it īpaši, izmantojot tālab paredzētu lietotni, un, otrkārt, "Messenger" izmantojamība arī ar deaktivizētu "Facebook" kontu.

69 Turklāt atbildēs uz Vispārējās tiesas 2025. gada 28. martā rakstiski uzdotajiem jautājumiem prasītāja apgalvo, ka Komisija esot izmantojusi atšķirīgu pieeju Lēmumā C(2024) 3176 final (2024. gada 13. maijs) attiecībā uz lēmumu saskaņā ar DTA 3. pantu (LIETA DMA.100019 – BOOKING – ONLINE INTERMEDIATION SERVICES – VERTICALS), kura kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C, C/2024/4360) un kurā tā noteikusi *Booking Holdings Inc.* vārtziņa statusu, jo uzskatīja, ka "Booking.com" un "RentalCars.com" pakalpojumi DTA izpratnē veido vienotu PPP neatkarīgi no tā, ka šīs lietotnes un tīmekļvietnes ir atšķirīgas, jo šiem pakalpojumiem var piekļūt no vienota konta, gluži tāpat kā tas ir "Facebook" un "Messenger" gadījumā.

70 Tomēr atšķirībā no faktiskās situācijas, kas aplūkota šajā lietā, no Lēmuma C(2024) 3176 final izriet, ka lietotāji var piekļūt visiem attiecīgajiem pakalpojumiem, tostarp transportlīdzekļu nomas pakalpojumiem, neizmantojot atsevišķu tam paredzētu lietotni. Savukārt šajā gadījumā, kā norādīts šā sprieduma 42. punktā, Komisija pamatoti ir konstatējusi, ka *Meta* ir izstrādājusi patstāvīgas lietotnes pakalpojumam "Messenger" un ka mobilajās ierīcēs izmantotā lietotne ir "Messenger" ieejas punkts [*konfidenciāli*] vairākumam lietotāju.

71 Tādējādi otrais iebildums jānoraida.

– *Par trešo iebildumu, kas attiecas uz to, ka neesot ievērots DTA pielikums*

72 Prasītāja pārmet Komisijai, ka tā – balstoties uz DTA pielikumu – esot uzskatījusi, ka "Messenger" ir no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP atšķirīgs un patstāvīgs NNSSP tipa PPP. Šajā ziņā prasītāja apgalvo – pat pieņemot, ka DTA pielikumam būtu nozīme PPP nošķiršanā, kam gan tā nepiekrīt, šis pielikums apstrīdētajā lēmumā neesot piemērots pareizi. Proti, minētā pielikuma D. punkta 2. apakšpunktā esot prasīts uzskatīt, ka "Messenger" ir daļa no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tāpēc, ka tas tiek izmantots tiem pašiem mērķiem kā šis tiešsaistes sociālais tīkls, proti, ļaut "Facebook" lietotājiem pieslēgties, kā arī sazināties savā starpā, kopīgot saturu un atrast citus lietotājus un citu saturu.

73 Komisija apstrīd prasītājas argumentāciju.

74 Vispirms par to, kāda nozīme DTA pielikumam piemīt integrētā veidā piedāvāto PPP noteikšanā, jānorāda, ka tas ir apveltīts ar tādu pašu juridisko spēku kā pats DTA un ir neatņemama šīs regulas sastāvdaļa (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumu, 2010. gada 24. novembris, Komisija/Padome, C-40/10, EU:C:2010:713, 61. punkts).

75 Saskaņā ar DTA pielikuma A iedaļas 1. punktu šā pielikuma mērķis ir "precizēt metodiku, kā identificēt un aprēķināt "aktīvos galalietotājus" un "aktīvos komerciālos lietotājus" katram [DTA] 2. panta 2. punktā uzskaitītajam [PPP]" tālab, lai ļautu uzņēmumiem novērtēt, vai to PPP atbilst DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajām kvantitatīvajām robežvērtībām un tātad atbilst DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta prasībai.

76 Taču, ņemot vērā, ka DTA pielikuma mērķis ir ļaut uzņēmumiem identificēt katra DTA 2. panta 2. punktā uzskaitītā PPP aktīvos galalietotājus un aktīvos komerciālos lietotājus, jākonstatē, ka tajā ir ietvertas relevantas norādes, lai noteiktu, kurus PPP uzņēmums sniedz integrēti. Ja Komisija PPP noteikšanai piemērotu citus kritērijus, nevis tos, kurus uzņēmumi piemēro savu PPP aktīvo galalietotāju un aktīvo komerciālo lietotāju skaita aprēķināšanai, lai novērtētu, vai ir sasniegtas DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās robežvērtības, uzņēmumi nevarētu gūt labumu no tiesiskās noteiktības, kas tiem nodrošināma DTA pielikumā, kā teikts šīs regulas 20. apsvērumā.

77 Šādos apstākļos, lai novērtētu un noteiktu PPP DTA izpratnē, jāņem vērā arī DTA pielikumā ietvertās norādes par gadījumiem, kad uzņēmuma sniegtie pakalpojumi ir uzskatāmi par atšķirīgiem PPP, it īpaši, ja tie tiek piedāvāti integrētā veidā.

78 Tādējādi, konkrētāk, DTA pielikuma D iedaļas 2. punkts jāņem vērā, lai novērtētu apstākļus, kādos uzņēmumu sniegtie PPP jāuzskata par vienotu pakalpojumu vai par atšķirīgiem pakalpojumiem.

79 Lai aprēķinātu "aktīvo galalietotāju" un "aktīvo komerciālo lietotāju" skaitu, DTA pielikuma D iedaļas 2. punkts noteic:

"c) Uzņēmums, kas sniedz [PPP], par atšķirīgiem [PPP] uzskata tos [PPP], kurus attiecīgais uzņēmums sniedz integrēti, bet:
   i) kuri nepieder pie vienas un tās pašas [PPP] kategorijas saskaņā ar 2. panta 2. punktu vai
   ii) kurus galalietotāji vai komerciālie lietotāji, vai abi izmanto dažādiem mērķiem, pat ja to galalietotāji vai komerciālie lietotāji var būt vieni un tie paši un pat ja tie saskaņā ar 2. panta 2. punktu pieder pie vienas un tās pašas [PPP] kategorijas."

80 Tādējādi DTA pielikuma D iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta i) punktā rodams apstiprinājums tam, ka ir pareizs apstrīdētā lēmuma 172. apsvērumā ietvertais Komisijas vērtējums, ka "Messenger" kā NNSSP tipa PPP jānošķir no to integrējošā tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP, jo šie pakalpojumi nav piederīgi vienai un tai pašai PPP kategorijai.

81 Šā secinājumu pareizību neliek apšaubīt prasītājas argumentācija, ka saskaņā ar DTA pielikuma D iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta ii) punktu attiecīgos PPP var uzskatīt par atšķirīgiem PPP, ja tie tiek izmantoti dažādiem mērķiem, savukārt "Messenger" un "Facebook" tiek lietoti vieniem un tiem pašiem nolūkiem. Proti, no DTA pielikuma D iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta formulējuma ir redzams, ka kritērijs par attiecīgo pakalpojumu lietošanas nolūku ir alternatīvs tam kritērijam, kas tika piemērots šajā lietā, un tāpēc šī tiesību norma neļauj prasītājai izsecināt nevienu argumentu.

82 Tādējādi trešais iebildums un līdz ar to pirmā pamata pirmā daļa jānoraida.

Par otro daļu, kas attiecas uz juridiskajiem kritērijiem, kuri ir piemērojami, lai tādu pakalpojumu kā "Messenger" varētu kvalificēt par NNSSP tipa PPP

83 Prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pareizi nedz interpretējusi, nedz piemērojusi DTA 2. panta 7. un 9. punktu un 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 9. punktu, noteikdama, ka "Messenger" ir NNSSP tipa PPP. Tas ir, prasītāja neapstrīd, ka "Messenger" atbilst NNSSP definīcijai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. decembris) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV 2018, L 321, 36. lpp.; turpmāk – Elektronisko sakaru kodekss) izpratnē. Tomēr tā pārmet Komisijai, ka tā esot pieļāvusi tiesību kļūdu, uzskatīdama, ka pakalpojums, kas atbilst šajā kodeksā paredzētajai NNSSP definīcijai, noteikti jākvalificē kā NNSSP tipa PPP DTA izpratnē. Prasītājas ieskatā tāds pakalpojums kā "Messenger", kas gluži vienkārši nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, *a priori* var ietilpt divās dažādās PPP kategorijās, proti, NNSSP tipa PPP kategorijā un šo pakalpojumu ietverošā tiešsaistes sociālā tīkla veida PPP kategorijā. Līdz ar to minētais pakalpojums esot jāvērtē *in concreto*, balstoties uz pierādījumiem, lai noskaidrotu, kurai PPP kategorijai šāds pakalpojums ir visatbilstošākais.

84 Šīs argumentācijas pamatošanai prasītāja, pirmām kārtām, apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā Komisijas izmantotajā pieejā neesot ņemta vērā tiešsaistes sociālā tīkla PPP definīcija, kas veikta DTA 2. panta 7. punktā, kurā skaidri noteikts, ka tiešsaistes sociālā tīkla tiešsaistes tērzēšanas funkcija jāiekļauj tiešsaistes sociālā tīkla PPP tvērumā.

85 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo: uzskatot – kā to apstrīdētajā lēmumā darījusi Komisija –, ka pakalpojums nevar būt daļa no tiešsaistes sociālā tīkla PPP, ja tas jau atbilst NNSSP definīcijai, tiek ignorēts DTA ietvertās tiešsaistes sociālā tīkla definīcijas patstāvīgums, jo tajā nav paredzēta šīs definīcijas pakārtotības attiecība ar NNSSP tipa PPP definīciju, kas ietverta Elektronisko sakaru kodeksā, vai ar DTA 2. panta 9. punktā paredzēto NNSSP definīciju.

86 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija esot rīkojusies nekonsekventi un diskriminējoši, jo citu tiešsaistes sociālo tīklu, piemēram, "TikTok", tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitātes tā vērtējusi atšķirīgi. Proti, Lēmumā C(2023) 6102 final (2023. gada 5. septembris) par lēmumu saskaņā ar DTA 3. pantu (Lieta DMA.100040 – BYTEDANCE – ONLINE SOCIAL NETWORKING SERVICES), kura kopsavilkums publicēts *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* (OV C, C/2023/552) un kurā *ByteDance* ir noteikta par vārtzini, Komisija ir atzinusi, ka

pakalpojums var *a priori* atbilst vairāku PPP definīcijām un konkrēti esot pienācīgi izvērtējusi, vai "TikTok" kvalificējams drīzāk kā video koplietošanas platformas pakalpojums, nevis kā tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojums.

87 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, apstrīd prasītājas argumentāciju.

88 Kā norādīts šā sprieduma 39. punktā, DTA 2. panta 2. punkts noteic, ka par PPP ir uzskatāms ikviens no šajā tiesību normā uzskaitītajiem pakalpojumiem, kuru vidū ir arī tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojumi un NNSSP.

89 DTA 2. panta 9. punkts noteic, ka minētajā regulā par NNSSP tiek uzskatīts "[NNSSP], kā definēts [Elektronisko sakaru kodeksa] 2. panta [7. punktā]".

90 Elektronisko sakaru kodeksa 2. panta 7. punktā NNSSP ir definēts kā "starppersonu sakaru pakalpojums, kas nesavienojas ar publiski piešķirtiem numerācijas resursiem, proti, numuru vai numuriem valsts vai starptautiskos numerācijas plānos, vai kas neiespējo sakarus ar numuru vai numuriem valsts vai starptautiskos numerācijas plānos".

91 Lai saprastu jēdzienu "NNSSP" Elektronisko sakaru kodeksa izpratnē, jāņem vērā arī tas, kā šā kodeksa 2. panta 5. punktā definēts "starppersonu sakaru pakalpojums", proti, "pakalpojums, ko parasti sniedz par atlīdzību, kas dod iespēju galīgam personu skaitam elektronisko sakaru tīklos tieši savā starpā interaktīvi dalīties informācijā un kur saziņas sācējas vai dalībnieces personas nosaka saņēmējus, un kurā neietilpst pakalpojumi, kuros interaktīva starppersonu saziņa ir tikai ar citu pakalpojumu saistīta sīka palīgfunkcija".

92 Pirmām kārtām, jānorāda, ka šajā lietā apstrīdētā lēmuma 165. un 166. apsvērumā Komisija ir izvērtējusi, vai "Messenger" atbilst DTA paredzētajai NNSSP definīcijai, un, piemērodama Elektronisko sakaru kodeksā, uz kuru atsaucas DTA, paredzētos kritērijus, secinājusi, ka tas tā ir.

93 Proti, apstrīdētā lēmuma 166. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka "Messenger" atbilst starppersonu sakaru pakalpojuma un NNSSP definīcijām, kas paredzētas Elektronisko sakaru kodeksa 2. panta 5. un 7. punktā, jo šis pakalpojums dod iespēju galīgam personu skaitam savā starpā interaktīvi dalīties informācijā un tajā nav paredzēta pieslēgšanās publiski piešķirtiem numerācijas resursiem.

94 Kā Komisija norādījusi apstrīdētā lēmuma 167. apsvērumā, prasītāja administratīvā procesa laikā turklāt nebija apstrīdējusi, ka "Messenger" atbilst Elektronisko sakaru kodeksa 2. panta 5. un 7. punktā paredzētajām definīcijām, un šo nostāju tā atkārtoja procesuālajos rakstos un, atbildot uz Vispārējās tiesas jautājumu, arī tiesas sēdē.

95 Otrām kārtām, jānorāda, ka apstrīdētā lēmuma 169. un 172. apsvērumā Komisija pamatoti ir norādījusi – tas, ka "Messenger" var uzskatīt par tādu pakalpojumu, kas tiek sniegts integrēti ar tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP, tāpēc, ka šis pakalpojums nodrošina šā sociālā tīkla tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, neliedz šo pakalpojumu uzskatīt par NNSSP tipa PPP, kas ir nošķirts no šā tiešsaistes sociālā tīkla.

96 Proti, visupirms, kā norādīts šā sprieduma 79. punktā, DTA pielikuma D iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta i) punkts noteic, ka uzņēmumam, kas sniedz vienu vai vairākus PPP, par atšķirīgiem jāuzskata tie pakalpojumi, kuri – lai arī sniegti integrēti – tomēr nav piederīgi vienai un tai pašai DTA 2. panta 2. punktā definētajai PPP kategorijai.

97 Turklāt DTA neliedz tādu NNSSP kā "Messenger" uzskatīt par atsevišķu PPP, lai gan tas zināmā mērā tiek sniegts integrēti ar citiem PPP.

98 Šajā ziņā jānorāda, ka Savienības likumdevējs ir paredzējis tieši šāda veida konfigurāciju. Proti, DTA 64. apsvērumā ir teikts, ka vārtziņi bieži sniedz NNSSP kā daļu no savas platformas ekosistēmas, un tas vēl vairāk palielina šķēršļus tam, lai tirgū varētu ienākt alternatīvi šādu pakalpojumu sniedzēji, un paaugstina galalietotāju pārslēgšanās izmaksas. Tādējādi Savienības likumdevējs pilnībā ir apzinājies dažu tādu platformu ekosistēmu – kuras tostarp ietver papildpakalpojumus, kas var iespējami pārklāties vai būt savstarpēji savienoti, – sastāva sarežģītību, kā arī, konkrētāk, to, ka šādās ekosistēmās mēdz tikt sniegti tādi NNSSP kā, piemēram, "Messenger".

99 Līdz ar to Komisija pamatoti atzinusi: tas, ka "Messenger" var uzskatīt par tādu pakalpojumu, kas tiek sniegts integrēti ar tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP, jo šis pakalpojums nodrošina šā sociālā tīkla tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, neliedz to uzskatīt par NNSSP tipa PPP, kas ir nošķirts no šā tiešsaistes sociālā tīkla.

100 Prasītāja tomēr apgalvo, ka apstrīdētajā lēmumā esot pieļauta tiesību kļūda, jo Komisija nav ņēmusi vērā, ka pakalpojums, kas atbilst Elektronisko sakaru kodeksā paredzētajai NNSSP definīcijai, vienlaikus var atbilst gan NNSSP tipa PPP, gan tiešsaistes sociālā tīkla tipa PPP definīcijai, jo veido neatņemamu šā sociālā tīkla sastāvdaļu, un ka tālab, lai noskaidrotu, kuram PPP šis NNSSP ir visatbilstošākais, *in concreto* jāizvērtē apstākļi, kādos šis pakalpojums tiek sniegts. Ja Komisija DTA paredzētos juridiskos kritērijus PPP noteikšanai būtu interpretējusi pareizi, tā būtu veikusi šādu vērtējumu attiecībā uz "Messenger".

101 Tomēr no apstrīdētā lēmuma izriet, ka šajā gadījumā, lai "Messenger" kvalificētu par NNSSP tipa PPP DTA izpratnē, Komisija nav aprobežojusies vienīgi ar konstatējumu, ka šis pakalpojums atbilst NNSSP definīcijai Elektronisko sakaru kodeksa izpratnē. Proti, apstrīdētā lēmuma 166. apsvērumā vispirms konstatējusi, ka "Messenger" atbilst NNSSP definīcijai Elektronisko sakaru kodeksa izpratnē, un šajā ziņā apstrīdētā lēmuma 167.–169. apsvērumā izklāstījusi iemeslus, kuru dēļ uz "Messenger" nevar attiekties izņēmums, kas paredzēts attiecībā uz pakalpojumiem, kuri interaktīvas saziņas iespēju personām dod tikai kā ar kādu citu pakalpojumu cieši saistītu maznozīmīgu palīgfunkciju, Komisija turpināja savu vērtējumu, it īpaši apstrīdētā lēmuma 176.–190. apsvērumā, konkrēti analizēdama to, ar kādiem nosacījumiem un kādos apstākļos pakalpojums "Messenger" tiek sniegts.

102 Tādējādi vispirms apstrīdētā lēmuma 177. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka no tā, kādā veidā "Messenger" tiek sniegts, un it īpaši no tā, ka *Meta* šim pakalpojumam mobilajās ierīcēs ir izstrādājusi atsevišķu un patstāvīgu lietotni, kas ir ieejas punkts uz "Messenger" [*konfidenciāli*] vairākumam lietotāju, kā norādīts šā sprieduma 42. punktā, izriet, ka šis pakalpojums ir attīstījies tā, lai tas piedāvātu lietotājam no "Facebook" atšķirīgu pieredzi un kļūtu par patstāvīgu NNSSP. Apstrīdētā lēmuma 177.–180. apsvērumā Komisija pēc tam ir atzinusi, ka *Meta* paziņojumi ieguldītājiem, komercpaziņojumi sabiedrībai, paziņojumi lietotājiem un finanšu pārskati apstiprina, ka *Meta* pati uztver "Messenger" kā patstāvīgu pakalpojumu, kā norādīts šā sprieduma 59. punktā. Visbeidzot apstrīdētā lēmuma 181. apsvērumā Komisija ir konstatējusi, ka, sniedzot un popularizējot īpašus rīkus, kas uzņēmumiem ļauj mijiedarboties ar lietotājiem pakalpojumā "Messenger", *Meta* – kā norādīts šā sprieduma 44. punktā – ir iecerējusi "Messenger" kā patstāvīgu platformu savā ekosistēmā.

103 Komisija ir secinājusi, ka "Messenger" ir atšķirīgs pakalpojums, ko patērētāji var lietot un lieto atsevišķi, un līdz ar to tas ir kvalificējams par tādu patstāvīgu NNSSP tipa PPP, kas ir atšķirīgs no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook".

104 Šādos apstākļos jākonstatē, ka šajā gadījumā, pat tad, ja pieņemtu, ka šā sprieduma 100. punktā izklāstītā prasītājas argumentācija ir pamatota, šī argumentācija nevarētu izraisīt apstrīdētā lēmuma atzīšanu par spēkā neesošu šīs prasības ietvaros, ņemot vērā, ka Komisija katrā ziņā ir konkrēti analizējusi, ar kādiem nosacījumiem un kādos apstākļos pakalpojums "Messenger" tiek sniegts.

105 Turklāt šo *in concreto* veikto vērtējumu par nosacījumiem, ar kādiem pakalpojums "Messenger" tiek sniegts lietotājiem, prasītāja apstrīd pirmā pamata pirmajā daļā.

106 Līdz ar to prasītājas galvenā argumentācija, kas izklāstīta šā sprieduma 100. punktā, kā arī tās pamatošanai izvirzītie argumenti jāuzskata par neiedarbīgiem.

107 Ņemot vērā iepriekš izklāstītos apsvērumus, pirmā pamata otrā daļa jānoraida kā daļēji nepamatota un daļēji neiedarbīga.

Par trešo daļu, kas attiecas uz pieņēmuma, ka "Messenger" ir svarīga vārteja, apšaubīšanu

108 Prasītāja apgalvo, ka pat gadījumā, ja Komisija nebūtu pieļāvusi kļūdu, kvalificēdama "Messenger" kā NNSSP tipa PPP, tā neesot pareizi nedz interpretējusi, nedz piemērojusi DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 9. punktu, secinādama, ka šis pakalpojums jau pats par sevi atsevišķi ir svarīga vārteja.

109 Trešo daļu veido trīs iebildumi.

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā pieņēmuma atspēkošanu

110 Prasītāja apgalvo, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā neesot pierādījusi, ka "Messenger" ir svarīga vārteja DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunkta izpratnē. Šajā ziņā tā it īpaši apgalvo, ka Komisija neesot ņēmusi vērā vai kļūdaini esot noraidījusi pierādījumus, ko prasītāja bija iesniegusi, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu.

111 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, apstrīd prasītājas argumentus.

112 Kā norādīts šā sprieduma 38. punktā, saskaņā ar DTA 3. panta 1. punktu uzņēmumam tiek noteikts vārtziņa statuss, ja uzņēmums atbilst trim kumulatīviem nosacījumiem, tostarp nosacījumam, ka tas sniedz PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju.

113 DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunkts noteic, ka nosacījumam par svarīgu vārteju veidojoša PPP sniegšanu, kam pakārtota iespēja uzņēmumam noteikt vārtziņa statusu, attiecīgais uzņēmums ir uzskatāms par atbilstošu tad, ja pēdējā finanšu gadā attiecīgajam PPP ir bijis vismaz 45 miljoni aktīvu galalietotāju, kas iedibināti vai atrodas Savienībā, un gadā ir bijis vismaz 10 000 aktīvu komerciālo lietotāju, kas iedibināti Savienībā.

114 DTA 3. panta 5. punkts noteic, ka DTA 3. panta 2. punktā minētos pieņēmumus var atspēkot, ja uzņēmums "kopā ar savu paziņojumu" iesniedz "pietiekami pamatotus argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā – lai gan tas atbilst visām [minētajā] 2. punktā noteiktajām robežvērtībām, ņemot vērā apstākļus, kādos darbojas attiecīgais [PPP] – tas neatbilst [DTA 3. panta] 1. punktā minētajām prasībām".

115 Šajā lietā jāpārbauda, vai – kā apgalvo prasītāja – Komisija ir kļūdaini secinājusi, ka prasītājas iesniegtie argumenti nav pietiekami pamatoti DTA 3. panta 5. punkta izpratnē, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu.

116 Pirmām kārtām, prasītāja norāda, ka administratīvā procesa gaitā tā ir pierādījusi, ka "Messenger" attiecas tikai uz [*0–5*] % no *business-to-consumer* (turpmāk – B2C) saziņas plūsmas Eiropas Ekonomikas zonā (EEZ), jo saziņai ar galalietotājiem komerciālie lietotāji izmanto galvenokārt tālruni un e-pastu. Šā aspekta vērtējums apstrīdētajā lēmumā esot acīmredzami kļūdains un neesot pietiekami pamatots.

117 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka DTA 3. panta 5. punktā nav izsmeļoši uzskaitīti elementi, kurus var iesniegt, lai atspēkotu šā panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, bet tajā ir vienīgi atsauce uz "apstākļ[iem], kādos darbojas attiecīgais [PPP]" (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 50. punkts). Turklāt DTA 23. apsvērumā citastarp ir teikts, ka, "novērtējot [saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta pirmo daļu] iesniegtos pierādījumus un argumentus, Komisijai būtu jāņem vērā tikai tie elementi, kas tieši saistās ar kvantitatīvajiem kritērijiem, proti, uzņēmuma, kas sniedz [PPP] iekšējā tirgū, ietekme uz iekšējo tirgu, kura sniedzas tālāk par ieņēmumiem vai tirgus kapitalizāciju, piemēram, tā lielums absolūtā izteiksmē un to dalībvalstu skaits, kurās šis uzņēmums darbojas; tas, cik lielā mērā faktisko komerciālo lietotāju un galalietotāju skaits pārsniedz robežvērtības un cik svarīgs ir uzņēmuma [PPP], ņemot vērā attiecīgā [PPP] darbību vispārējo mērogu; un tas, cik gadus robežvērtības ir sasniegtas". Šajā apsvērumā minēto vērā ņemamo elementu uzskaitījums nav izsmeļošs (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 49. punkts).

118 Otrkārt, no DTA 23. apsvēruma izriet, ka jāņem vērā tikai tie attiecīgā uzņēmuma sniegtie argumenti un pierādījumi, kas "tieši saistās ar kvantitatīvajiem kritērijiem", precizējot, ka ar vārdkopu "kvantitatīvie kritēriji" ir domātas DTA 3. panta 2. punktā noteiktās kvantitatīvās robežvērtības (spriedums, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 47. punkts). Šādi argumenti un pierādījumi ir tieši saistīti ar šīm kvantitatīvajām robežvērtībām situācijā, kad to mērķis ir konkrēti un īpaši atspēkot vienu no trim DTA 3. panta 2. punktā paredzētajiem pieņēmumiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 326. punkts).

119 Tādējādi nav *a priori* izslēdzams, ka pierādījumiem par "Messenger" nozīmīgumu visā B2C saziņā ir nozīme, lai pamatotu apstākļus, kādos šis PPP darbojas, ja vien šie pierādījumi DTA 23. apsvēruma izpratnē "tieši saistās" ar šīs regulas 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktajām kvantitatīvajām robežvērtībām.

120 Tomēr jākonstatē, ka Komisija ir izvērtējusi prasītājas argumentus par apgalvoto "Messenger" nelielo nozīmi visā B2C saziņas kopumā, kas notiek EEZ, un ir pamatoti secinājusi, ka šie argumenti nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu.

121 Šajā ziņā jāteic, ka pierādījumu līmeni, kas nepieciešams, lai varētu apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, ir noteicis pats Savienības likumdevējs, pieprasot attiecīgajam uzņēmumam, kuram ir pierādīšanas pienākums, iesniegt pietiekami pamatotus argumentus, kuri acīmredzami liek apšaubīt šos pieņēmumus (spriedums, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance* /Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 61. punkts). No DTA 3. panta 5. punktā ietvertajiem jēdzieniem "izņēmuma kārtā" un "acīmredzami" nepārprotami izriet, ka no attiecīgā uzņēmuma prasītais pierādījumu līmenis ir augsts tādā nozīmē, ka tā iesniegtajiem argumentiem jāspēj ar augstu ticamības pakāpi pierādīt, ka DTA 3. panta 2. punktā paredzētie pieņēmumi ir apšaubāmi (spriedums, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 71. punkts).

122 Savukārt šajā gadījumā Komisija ir konstatējusi, ka prasītājas administratīvā procesa laikā izvirzītie argumenti nebija pārliecinoši, jo tās norādītais apjoms, kas minēts šā sprieduma 116. punktā, bija balstīts uz aprēķināšanas metodi, kuru Komisija izmanto konkurences tiesību jomā, taču nav paskaidrots, kāpēc tā būtu iederīga attiecīgā pieņēmuma atspēkošanas kontekstā. Tādējādi Komisija nav pieļāvusi kļūdu vērtējumā, apstrīdētā lēmuma 226. apsvērumā norādīdama, ka prasītāja nav sniegusi datus vai paskaidrojumus, lai šajā ziņā pamatotu savus argumentus.

123 Turklāt apstrīdētā lēmuma 227. apsvērumā Komisija pamatoti ir norādījusi, ka šā sprieduma 116. punktā minētos argumentus atspēko apstāklis, ka prasītāja ir nodrošinājusi rīkus, ko komerciālie lietotāji plaši izmanto, lai sazinātos ar galalietotājiem ar "Messenger" palīdzību, un šis apstāklis pierādot, cik nozīmīgs "Messenger" ir kā B2C saziņas kanāls.

124 Jākonstatē arīdzan, kā Komisija to darījusi apstrīdētā lēmuma 220. apsvērumā, ka "Messenger" būtiski pārsniedza DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto robežvērtību attiecībā uz komerciālajiem lietotājiem, jo to uzņēmumu skaits, kuri izmantoja šo pakalpojumu, katru gadu no 2020. līdz 2022. gadam bija lielāks par [*konfidenciāli*] miljoniem, lai gan minētā robežvērtība ir noteikta 10 000 [aktīvu komerciālo lietotāju] apmērā. Taču saskaņā ar DTA 23. apsvērumu tam, cik lielā mērā komerciālo lietotāju skaits pārsniedz šo robežvērtību, ir nozīme, analizējot uzņēmuma argumentus, kas izvirzīti, lai apšaubītu no DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta izrietošo pieņēmumu.

125 Visbeidzot, attiecībā uz pamatojuma trūkumu, ko prasītāja apgalvo šajā kontekstā, jākonstatē, ka apstrīdētā lēmuma 226.–228. apsvērumā ir ietverti skaidrojumi, kas skaidri un nepārprotami izklāsta iemeslus, kuru dēļ Komisija noraida prasītājas argumentus. Tādējādi šis pamatojums atbilst no LESD 296. panta izrietošajām prasībām, kādas tās atgādinātas šā sprieduma 53. punktā.

126 Otrām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot pietiekami ņēmusi vērā apstākli, ka pat šaurākajā "tiešsaistes tērzēšanas pakalpojumu" kategorijā bez "Messenger" pastāvēja vēl plašs pakalpojumu klāsts, piemēram, sociālās tīklošanās pakalpojumi ("TikTok", "X" un "Snapchat"), videokonferenču pakalpojumi ("Microsoft Teams", "Zoom") un NNSSP ("WhatsApp", "Signal" un "Telegram"). Tā arī uzsver daudzviesošanas esību, jo 73 % galalietotāju lieto vairāk nekā vienu tiešsaistes tērzēšanas pakalpojumu. Komisijas izmantotajā pieejā, kas paredz ņemt vērā tikai pakalpojumus, kuri ietilpst attiecīgajā PPP kategorijā, proti, šajā gadījumā – NNSSP kategorijā, neesot ņemts vērā fakts, ka "Messenger" darbību atstāj ēnā elektroniskā pasta darbība, ar precizējumu, ka, piemēram, 2020. gadā ar elektroniskā pasta starpniecību ik dienu tika veikts 67 miljoni B2C sarunu, savukārt ar "Messenger" palīdzību tika veikts tikai [*0–5*] miljoni B2C sarunu.

127 Šajā ziņā jāatgādina, ka pierādīšanas pienākums DTA 3. panta 2. punktā paredzēto pieņēmumu atspēkošanā ir prasītājai. Taču tās iesniegtie argumenti un pierādījumi attiecas tikai uz citu pakalpojumu esību, kā arī uz daudzviesošanu vispārīgi. Konkrēti, šie argumenti nav pamatoti ar precīziem datiem par šo dažādo pakalpojumu lietojumu un daudzviesošanas specifiskajām un konkrētajām raksturiezīmēm, proti, tostarp tās intensitāti, t.i., cik ilgu laiku lietotājs velta katram attiecīgajam pakalpojumam. Prasītājas minēto skaitlisko informāciju par daudzviesošanu, proti, ka 73 % galalietotāju izmantojot vairāk nekā vienu tiešsaistes tērzēšanas pakalpojumu, Komisija varēja uzskatīt par tādu, kas nav pietiekami pamatota, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, jo minētais skaitlis attiecās tikai uz lietotājiem Vācijā kādā konkrētā gadā, proti, 2021. gadā, un tātad nebija pietiekams, lai varētu izvērtēt situāciju Savienībā kopumā.

128 Arī argumenti, ko prasītāja sniegusi attiecībā uz nozīmi, kāda piešķirama tādu tās minēto e-pasta pakalpojumu kā "Microsoft Outlook" un "Gmail" lietošanas apjomu atbilstībai, nav pietiekami, lai varētu apšaubīt atšķirības starp šiem pakalpojumiem un "Messenger". Konkrēti – atšķirībā no elektroniskā pasta, ar kuru iespējams nosūtīt un saņemt ziņojumus no citiem šā pakalpojuma sniedzējiem, – prasītājas NNSSP nedz komerciālajiem lietotājiem, nedz galalietotājiem nenodrošina iespēju brīvi sazināties ar citu pakalpojumu lietotājiem.

129 Trešām kārtām, prasītāja apgalvo, ka "Messenger" ir pakalpojums, ko plaši izmanto *consumer-to-consumer* (turpmāk – C2C) kontekstā, un šis apstāklis liek apšaubīt pieņēmumu, ka šis pakalpojums ir uzskatāms par svarīgu vārteju.

130 Šajā ziņā no DTA 15. apsvēruma izriet – apstāklis, ka uzņēmums, kas sniedz PPP, var būt starpnieks ne tikai starp komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem, bet arī starp galalietotājiem, piemēram, NNSSP gadījumā, neliedz secināt, ka šāds uzņēmums ir vai varētu būt svarīga vārteja.

131 Līdz ar to tas apstāklis vien, ka kādam PPP piemīt ne tikai B2C, bet arī C2C raksturiezīmes, kā tas ir šajā gadījumā, vēl nenozīmē, ka šis PPP varētu nebūt kvalificējams kā svarīga vārteja.

132 Ceturtām kārtām, prasītāja apgalvo, ka B2C saziņu pakalpojumā "Messenger" var uzsākt tikai galalietotāji un tādējādi komerciālie lietotāji nevar izmantot "Messenger" kā svarīgu vārteju, lai sasniegtu minētos lietotājus.

133 Jānorāda, ka prasītāja šajā ziņā, balstīdamās uz prasības pieteikuma A.28. pielikumu, apgalvo, ka galalietotājiem jādod piekrišana, lai saņemtu ziņojumus no komerciālajiem lietotājiem. Tomēr, kā prasītāja apstiprināja tiesas sēdē, šis pielikums pirmo reizi tika iesniegts kopā ar prasības pieteikumu, taču nebija iesniegts Komisijai administratīvā procesa gaitā. Savukārt attiecīgais uzņēmums nedrīkst saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu pirmo reizi Vispārējā tiesā iesniegt tādus argumentus vai pierādījumus DTA 3. panta 2. punktā paredzēto pieņēmumu atspēkošanai, kurus tas nebija iesniedzis administratīvajā procesā (spriedums, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance* /Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 234. punkts). Tādējādi prasības pieteikuma A.28. pielikums ir nepieņemams.

134 Katrā ziņā DTA 3. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētā iespēja "sasnieg[t] galalietotājus" nenozīmē, ka komerciālajiem lietotājiem noteikti jābūt iespējai ar minētajiem lietotājiem uzsākt saziņu. Šādas iespējas esību neprasa nedz DTA 3. pants, nedz DTA pielikuma E punktā ietvertā

aktīvo komerciālo lietotāju definīcija, kurā tie definēti kā uzņēmumi, "kuri gada laikā vismaz vienu reizi ir lietojuši komerciālo kontu vai citādi uzsākuši saziņu, vai jebkādā veidā piedalījušies saziņā, izmantojot [NNSSP], lai tieši sazinātos ar galalietotāju".

135 Tas tā vēl jo vairāk ir šajā gadījumā, jo – kā apstrīdētā lēmuma 222. apsvērumā norādījusi Komisija – pakalpojums "Messenger" piedāvā iespēju uz reklāmu reaģēt, uzsākot sarunu ar funkcijas "klikšķini-un-raksti" palīdzību, kas ļauj "pāriet uz sarunu pakalpojumā "Messenger"", jo šāds paņēmiens var iespējami mudināt galalietotājus sazināties ar komerciālajiem lietotājiem.

136 Piektām kārtām, prasītāja apgalvo, ka Eiropas Elektronisko komunikāciju regulatoru iestādes (*BEREC*) 2021. gada 11. marta ziņojuma par digitālo vārtziņu *ex ante* regulējumu projektā bija ierosināts NNSSP pagaidām vēl neuzskatīt par vārtziņu sniegtajiem PPP.

137 Tomēr šajā dokumentā nav aplūkots *Meta* un attiecīgo pakalpojumu konkrētais gadījums, un tāpēc tas neliek apšaubīt apstrīdētajā lēmumā veikto *Meta* un minēto pakalpojumu individuālo novērtējumu. Katrā ziņā minētā ziņojuma galīgajā redakcijā vairs nav atrunas attiecībā uz NNSSP kvalificējamību par svarīgām vārtejām.

138 Sestām kārtām, prasītāja apstrīd dažus Komisijas papildargumentus, kas ietverti apstrīdētā lēmuma 222. un 227. apsvērumā un būtībā attiecas uz nozīmi, kāda piešķirama pieslēguma papildrīkiem, kas komerciālo lietotāju rīcībā nodoti tālab, lai tie ar "Messenger" palīdzību varētu sazināties ar galalietotājiem.

139 Šajā ziņā jānorāda: no apstrīdētā lēmuma 222. apsvēruma izriet – apstāklim, ka uzņēmums nodrošina šādus papildrīkus, Komisijas ieskatā pašam par sevi nebija izšķirošas nozīmes, bet gan bija nozīme vienīgi kā argumentam, kas vēl jo vairāk pamato, kāpēc apstrīdētā lēmuma 220.–223. apsvērumā tika noraidīti argumenti un pierādījumi, ko prasītāja bija iesniegusi DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā pieņēmuma atspēkošanai.

140 Turklāt prasītāja neapstrīd, ka iepriekš minētos rīkus *Meta* komerciālajiem lietotājiem piedāvā. Pirmkārt, tā vienīgi apgalvo, ka saziņu pakalpojumā "Messenger" uzsākt minētajiem uzņēmumiem nav iespējams. Taču šis arguments jau ir noraidīts šā sprieduma 133.–135. punktā. Otrkārt, tā apgalvo, ka šādus rīkus savu tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāšu vajadzībām mēdz nodrošināt arī citi sociālās tīklošanās pakalpojumi. Taču prasītāja nepaskaidro, kādā veidā tas vien, ka citi uzņēmumi nodrošina līdzīgus rīkus, ļautu atspēkot DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu.

141 Septītām kārtām, Komisijas pieeja izraisot nevienlīdzīgu attieksmi pret "Messenger" salīdzinājumā ar attieksmi pret citiem uzņēmumiem un to pakalpojumiem, attiecībā uz kuriem arī veiktas DTA procedūras, proti, *Samsung* interneta pārlūkprogrammas pakalpojums un uzņēmuma *Apple* pakalpojums "iMessage", jo attiecībā uz šiem pakalpojumiem Komisija esot piekritusi argumentiem, kas ir līdzīgi prasītājas izvirzītajiem. Attiecībā uz *Alphabet* pakalpojumu "Gmail" un *Microsoft* pakalpojumu "Outlook" Komisijas pieeja esot nekonsekventa, jo tā esot uzskatījusi, ka attiecībā uz šiem pakalpojumiem ir iesniegti pietiekami pamatoti argumenti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, lai gan šiem pakalpojumiem ir vairāki miljoni komerciālo lietotāju un galalietotāju.

142 Tomēr, pirmkārt, prasītāja nav paskaidrojusi, kādā veidā tās situācija attiecībā uz "Messenger" būtu salīdzināma ar to uzņēmumu situāciju, kuri ekspluatē cita veida PPP, piemēram, *Samsung* attiecībā uz savu interneta pārlūkprogrammu.

143 Otrkārt, attiecībā uz *Apple* pakalpojumu "iMessage", *Alphabet* pakalpojumu "Gmail" un *Microsoft* pakalpojumu "Outlook" prasītāja nav pierādījusi, ka, izņemot to, ka runa ir par tāda paša veida PPP, šo pakalpojumu situācija ir salīdzināma ar "Messenger" situāciju. Turklāt prasītājas veiktais salīdzinājums ar *Alphabet* pakalpojumu "Gmail" un *Microsoft* pakalpojumu "Outlook" ir balstīts tikai uz apstākli, ka šiem pakalpojumiem ir zināms skaits komerciālo lietotāju un galalietotāju, taču neņemot vērā visus apstākļus, kādos šie pakalpojumi tiek sniegti.

144 Ņemot vērā iepriekš minēto, prasītājas argumenti, kas iesniegti, lai atspēkotu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzēto pieņēmumu, jānoraida.

145 Tādējādi pirmā pamata trešās daļas pirmais iebildums jānoraida kā nepamatots.

– *Par otro iebildumu, kas attiecas uz prasību, ka "Messenger" "atsevišķi" jābūt svarīgai vārtejai*

146 Prasītāja apgalvo, ka DTA 3. panta 9. punktā vārdkopa "katrs atsevišķi" nozīmē, ka katrs PPP jāvērtē nošķirti un atšķirīgi, tostarp attiecībā uz galalietotāju skaita aprēķināšanu, lai izvērtētu DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētās robežvērtības. Tā būtībā apgalvo, ka Komisijai tādējādi esot bijis jāpiemēro tāda "Messenger" galalietotāju skaita aprēķināšanas metode, kurā ņemti vērā tikai tie galalietotāji, kuri šo pakalpojumu lietojuši atšķirīgi no tā, kā tiek izmantota tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma "Facebook" tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāte. Ar atšķirīgo pieeju, ko Komisija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, šajā kopumā esot iekļauti cita PPP lietotāji un tādējādi šie lietotāji uzskaitīti divkārši.

147 Turklāt attiecībā uz aktīvo komerciālo lietotāju skaitu Komisija nevarot balstīties tikai uz datiem par vienu 2020. gada nedēļu.

148 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, apstrīd prasītājas argumentus.

149 Kā norādīts šā sprieduma 113. punktā, saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu uzņēmums tiek uzskatīts par atbilstošu nosacījumam sniegt PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju, ja minētajam PPP pēdējā finanšu gadā katru mēnesi ir bijuši vismaz 45 miljoni aktīvu galalietotāju, kas ir iedibināti vai atrodas Savienībā, un katru gadu – vismaz 10 000 aktīvu komerciālo lietotāju, kas iedibināti Savienībā.

150 DTA 3. panta 9. punkts noteic, ka "katram uzņēmumam, kam noteikts vārtziņa statuss, ievērojot 4. vai 8. punktu, Komisija lēmumā par statusa noteikšanu uzskaita attiecīgos [PPP], kuri tiek sniegti tajā pašā uzņēmumā un kuri katrs atsevišķi ir svarīga vārteja komerciālajiem lietotājiem galalietotāju sasniegšanā, kā minēts 1. punkta b) apakšpunktā".

151 Pirmām kārtām, jānorāda, ka DTA 3. panta 9. punktā ietvertā vārdkopa "katrs atsevišķi" nenozīmē, ka Komisijai bija pienākums izmantot tādu "Messenger" galalietotāju skaita aprēķināšanas metodi, kurā ņemti vērā tikai tie galalietotāji, kas šo pakalpojumu lietojuši atšķirīgi no tā, kā tiek izmantota tiešsaistes sociālās tīklošanās pakalpojuma "Facebook" tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāte.

152 Proti, DTA 2. panta 20. punkts noteic, ka "galalietotājs" ir "jebkura fiziska vai juridiska persona, kas izmanto [PPP] un kas nav komerciālais lietotājs". Šā paša panta 21. punkts noteic, ka komerciālais lietotājs ir "jebkura fiziska vai juridiska persona, kas rīkojas komerciālā vai profesionālā statusā un izmanto [PPP] nolūkā nodrošināt preces vai pakalpojumus galalietotājiem vai tos izmanto šādas nodrošināšanas laikā".

153 DTA 20. apsvērumā teikts:

"[..] Aktīvie galalietotāji un komerciālie lietotāji būtu jāidentificē un jāaprēķina tā, lai adekvāti būtu atspoguļota tieši konkrētā [PPP] nozīmība un tvērums. Lai vārtziņiem nodrošinātu juridisko noteiktību, [katra PPP] aktīvo galalietotāju un komerciālo lietotāju skaita noteikšanas elementi būtu jāizklāsta šīs regulas pielikumā. [..]"

154 Attiecībā uz NNSSP aktīvajiem galalietotājiem DTA pielikuma E punktā "Konkrētas definīcijas" ietvertajā tabulā ir precizēts, ka šie lietotāji ir tie, "kuri mēneša laikā vismaz vienu reizi ir uzsākuši saziņu vai jebkādā veidā piedalījušies saziņā, izmantojot [NNSSP]".

155 Tādējādi atbilstoši DTA pielikumā ietvertajai NNSSP "galalietotāja" definīcijai, lai personu uzskatītu par aktīvu galalietotāju DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunkta izpratnē, pietiek ar to vien, ka šī persona lieto "Messenger", proti, reizi mēnesī ar "Messenger" palīdzību uzsāk saziņu vai piedalās tajā, neatkarīgi no tā, vai šī persona izmanto kādu citu pakalpojumu vai PPP. Ja – kā ierosina prasītāja – ņemtu vērā tikai daļu no šiem lietotājiem, proti, tos, kuriem ir deaktivizēts "Facebook" konts, vai tos, kuri lietojuši "vienīgi "Messenger"", tas neļautu "adekvāti [..] atspoguļot[..]" "Messenger" "nozīmīb[u] un tvērum[u]", kā iesaka DTA 20. apsvērums.

156 Otrām kārtām, no apstrīdētā lēmuma 197. apsvēruma izriet, ka Komisija ir ņēmusi vērā to, cik aktīvo "Messenger" galalietotāju bijis mēnesī. Tādējādi Komisija ir ņēmusi vērā tos lietotājus, kuri lietojuši "Messenger", un apstāklim, ka tie ir vai nav izmantojuši arī kādu citu pakalpojumu, piemēram, "Facebook" tiešsaistes sociālo tīklu, nav bijis nekādas ietekmes.

157 Šajā ziņā – kā norādīts šā sprieduma 98. punktā – DTA 64. apsvērumā ir skaidri norādīts uz apstākli, ka vārtziņi bieži sniedz NNSSP kā daļu no savas platformas ekosistēmas. Tādējādi ir iespējams, ka NNSSP tiek sniegts integrēti ar tiešsaistes sociālā tīkla tipa PPP un ka šādā konfigurācijā daļa galalietotāju lieto abus PPP. Neraugoties uz šo konfigurāciju, DTA pielikuma D iedaļas 2. punkta c) apakšpunkta i) punkts noteic, ka uzņēmumiem, kas sniedz vienu vai vairākus PPP, par atšķirīgiem jāuzskata tie pakalpojumi, kuri – lai arī sniegti integrēti – tomēr nav piederīgi vienai un tai pašai DTA 2. panta 2. punktā definētajai PPP kategorijai (skat. šā sprieduma 79. punktu). Turklāt DTA pielikuma A iedaļas 3. punkts noteic, ka "viena un tā pati fiziskā vai juridiskā persona var vienlaikus būt aktīvs galalietotājs vai aktīvs komerciālais lietotājs dažādiem [PPP]". Tādējādi Komisija pareizi ir piemērojusi šīs tiesību normas, "Messenger" aktīvo galalietotāju uzskaitījumā neņemdama vērā to, vai šie paši lietotāji turklāt ir vai nav lietojuši arī tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP.

158 Trešām kārtām, par prasītājas argumentu – ka Komisija, lai aprēķinātu "Messenger" aktīvo komerciālo lietotāju skaitu, neesot varējusi balstīties tikai uz šā pakalpojuma komerciālo lietotāju skaitu vienā 2020. gada nedēļā – jānorāda, ka aktīvo galalietotāju un aktīvo komerciālo lietotāju skaits jāidentificē un jāaprēķina attiecīgajam uzņēmumam, kā izriet no DTA pielikuma A iedaļas 1. punkta. Kā precizēts Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2023/814 (2023. gada 14. aprīlis) par sīki izstrādātu kārtību, kādā Komisija veic noteiktas procedūras saskaņā ar [DTA] (OV 2023, L 102, 6. lpp.), I pielikuma 4.1. un 4.2. punktā, šie dati bija jāiekļauj paziņojumā. Turklāt, lai gan tādējādi tieši attiecīgais uzņēmums ir tas, kam galvenokārt jāveic vislabākā iespējamā aplēse par komerciālo lietotāju un galalietotāju skaita aprēķinu, nekas neliedz Komisijai pieprasīt PPP sniedzošajam uzņēmumam sniegt visu informāciju, kas vajadzīga, lai identificētu aktīvos komerciālos lietotājus vai aktīvos galalietotājus un aprēķinātu šo lietotāju skaitu.

159 Šajā gadījumā tieši prasītāja pati kopā ar savu paziņojumu iesniedza attiecīgos datus par 2020. gada septembri, kuri pēc Komisijas pieprasījuma tika ekstrapolēti attiecībā uz 2020.–2022. gadu. Turklāt apstrīdētā lēmuma 199. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka prasītāja nav iesniegusi nevienu citu aplēsi un nevienus citus datus, uz kuriem varētu balstīt šādu aplēsi.

160 Ņemot vērā iepriekš minēto, Komisija apstrīdētā lēmuma 202. apsvērumā pamatoti ir uzskatījusi, ka "Messenger" aktīvo komerciālo lietotāju skaita aprēķins ir balstīts uz vislabāko iespējamo aplēsi, un, pamatojoties uz šo apstākli, tā varēja konstatēt, ka attiecībā uz komerciālajiem lietotājiem ir sasniegta DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā robežvērtība.

161 Ceturtām kārtām, jānoraida prasītājas arguments par apgalvoto atturēšanu no tehnoloģiju attīstīšanas. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka metode, ko Komisija izmantojusi, lai aprēķinātu "Messenger" aktīvo galalietotāju skaitu, atturot no vēlmes pakalpojumā izstrādāt patstāvīgas papildfunkcionalitātes, tāpēc ka tās var būt kvalificējamas kā atšķirīgi PPP, uz kuriem attiecas DTA noteiktie pienākumi. Tomēr prasītāja juridiski pietiekami nepaskaidro iemeslus, kuru dēļ šāda atturēšana, ja tā arī tiktu pierādīta, būtu jāņem vērā, nosakot uzņēmumam vārtziņa statusu DTA izpratnē. Šajā ziņā DTA mērķis, kā izriet konkrēti no DTA 107. apsvēruma, patiešām ir nodrošināt sāncensību un taisnīgumu digitālajā nozarē kopumā un jo īpaši PPP jomā, lai veicinātu tostarp inovāciju. Tomēr jākonstatē, ka DTA 3. pantā, kas reglamentē vārtziņa statusa noteikšanu, nav paredzēts ņemt vērā tehnoloģisko inovāciju kā vienu no šīs noteikšanas kritērijiem.

162 Līdz ar to pirmā pamata trešās daļas otrais iebildums jānoraida kā nepamatots.

– Par trešo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Komisija esot kļūdaini atturējusies no tirgus izpētes uzsākšanas

163 Prasītāja apgalvo, ka Komisija neesot varējusi secināt, ka "Messenger" ir svarīga vārteja, neuzsākusi tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 1. vai 3. punktu. Prasītājas ieskatā, ņemot vērā, ka tā bija iesniegusi pietiekami pamatotus argumentus, kas pierādot, ka "Messenger" atsevišķi nav svarīga vārteja, DTA un labas pārvaldības princips esot licis Komisijai padziļināti pārbaudīt visus lietā nozīmīgos elementus. Turklāt Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu un kļūdu vērtējumā, apgalvodama, ka DTA 17. panta 1. punktā tirgus izpētes sākšana ir paredzēta tikai situācijās, kad PPP nesasniedz DTA 3. panta 2. punktā noteiktās kvantitatīvās robežvērtības.

164 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, apstrīd prasītājas argumentus.

165 Saskaņā ar DTA 17. panta 1. punktu Komisija "var veikt tirgus izpēti, lai pārbaudītu, vai uzņēmumam, kas sniedz [PPP], būtu jāpiešķir vārtziņa statuss, ievērojot 3. panta 8. punktu, vai lai noteiktu [PPP], kas būtu jāuzskaita lēmumā par statusa noteikšanu saskaņā ar 3. panta 9. punktu", un "[tā] cenšas noslēgt tirgus izpēti 12 mēnešu laikā no [tirgus izpētes uzsākšanas] dienas".

166 DTA 17. panta 3. punkts noteic: "Ja uzņēmums, kas sniedz [PPP], atbilst 3. panta 2. punktā noteiktajām robežvērtībām, bet ir iesniedzis pietiekami pamatotus argumentus saskaņā ar 3. panta 5. punktu, kuri acīmredzami liek apšaubīt 3. panta 2. punktā izklāstītos pieņēmumus, Komisija cenšas pabeigt tirgus izpēti piecu mēnešu laikā no [tirgus izpētes uzsākšanas] dienas."

167 No šā sprieduma attiecīgi 165. un 166. punktā minēto tiesību normu formulējuma izriet, ka tās attiecas uz atšķirīgām situācijām.

168 DTA 17. panta 1. punktā minētajā gadījumā ir vai nu jāpārbauda, vai uzņēmumam ir piešķirams statuss saskaņā ar DTA 3. panta 8. punktu, vai arī jānosaka, kuri PPP ir uzskaitāmi lēmumā par statusa noteikšanu saskaņā ar DTA 3. panta 9. punktu; un tas darāms pat tad, ja minētais uzņēmums vai minētie PPP nesasniedz DTA 3. panta 2. punktā noteiktās robežvērtības. Tādējādi DTA 17. panta 1. punktā ietvertā atsauce uz šīs regulas 3. panta 9. punktu aptver situācijas, kad daži kāda uzņēmuma PPP sasniedz minētās robežvērtības, savukārt citi PPP tos nesasniedz. Šādos gadījumos Komisija var uzsākt tirgus izpēti, pamatojoties uz DTA 17. panta 1. punktu, lai izvērtētu, vai šie pakalpojumi atbilst DTA 3. panta 1. punkta prasībām.

169 Savukārt DTA 17. panta 3. punktā minētais gadījums attiecas uz uzņēmumiem, kas sniedz PPP, kuri atbilst DTA 3. panta 2. punktā noteiktajām robežvērtībām. Šādā gadījumā jāpārbauda, vai uzņēmums iesniedzis pietiekami pamatotus argumentus saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu, proti, argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā, lai gan tas atbilst visām attiecīgajā tiesību normā paredzētajām robežvērtībām un ņemot vērā apstākļus, kādos PPP darbojas, šis uzņēmums tomēr neatbilst DTA 3. panta 1. punktā uzskaitītajām prasībām.

170 Līdz ar to uzņēmumi, kas sniedz DTA 3. panta 2. punktā paredzētajām robežvērtībām atbilstošus PPP – kā tas ir prasītājas gadījumā attiecībā uz "Messenger" –, neietilpst DTA 17. panta 1. punkta piemērošanas jomā.

171 Attiecībā uz argumentu, ka Komisijai esot bijis jāuzsāk tirgus izpēte saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu, jākonstatē – kā izriet no pirmā pamata trešās daļas pirmā un otrā iebilduma izvērtējuma –, ka Komisija pamatoti ir uzskatījusi, ka prasītāja nav iesniegusi pietiekami pamatotus argumentus, lai pierādītu, ka izņēmuma kārtā, lai gan prasītāja bija sasniegusi visas DTA 3. panta 2. punktā paredzētās robežvērtības, ņemot vērā apstākļus, kādos "Messenger" darbojās, tā neatbilda DTA 3. panta 1. punktā uzskaitītajām prasībām. Tādējādi DTA 17. panta 3. punktā paredzētie nosacījumi tirgus izpētes uzsākšanai katrā ziņā nebija izpildīti, un tādējādi prasītājas arguments jānoraida.

172 Attiecībā uz apgalvoto apstrīdētā lēmuma pamatojuma neesību tāpēc, ka nav izskaidroti iemesli, kas likuši Komisijai neuzsākt tirgus izpēti, jānorāda, ka – attiecībā uz DTA 17. panta 1. punkta piemērošanu – apstrīdētā lēmuma 215.–218. apsvērumā Komisija ir izskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ tai nebija pienākuma uzsākt tirgus izpēti, pamatojoties uz šo tiesību normu, kas – kā apstiprināts šā sprieduma 170. punktā – neattiecās uz "Messenger" gadījumu. Attiecībā uz pamatojumu, ar kādu Komisija nolēmusi neuzsākt tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu, apstrīdētā lēmuma 215.–232. apsvērumā Komisija, kā norādīts šā sprieduma 115.–144. punktā, ir izvērtējusi prasītājas argumentus, kas iesniegti saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu, un secinājusi, ka minētie argumenti nav pietiekami pamatoti, lai acīmredzami apšaubītu DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus, un ka tādējādi šos argumentus var noraidīt, neuzsākot tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu. Tā kā šie paskaidrojumi – atbilstoši tam, kā prasīts šā sprieduma 53. punktā minētajā judikatūrā, – ir skaidri un nepārprotami, prasītājas argumentācija jānoraida.

173 Jānoraida arī prasītājas argumenti par apgalvoto nevienlīdzīgumu attieksmē salīdzinājumā ar to, kāda bijusi pret *Microsoft* pakalpojumiem "Bing", "Edge" un "Microsoft Advertising", kā arī *Apple* pakalpojumu "iMessage" lēmumos par tirgus izpētes uzsākšanu attiecībā uz šiem pakalpojumiem saskaņā ar DTA 17. panta 3. punktu.

174 Proti, kā norādīts šā sprieduma 64. un 65. punktā, pirmkārt, Komisijai jāveic individuāla katras lietas konkrēto apstākļu analīze un tai nav saistoši agrāki lēmumi, kas attiecas uz citiem ekonomikas dalībniekiem vai citiem PPP, un, otrkārt, vispārējais vienlīdzīgas attieksmes princips ir piemērojams salīdzināmās situācijās.

175 Savukārt šajā gadījumā visupirms jāteic, ka no DTA 3. panta 5. punkta formulējuma izriet, ka Komisija "var" sākt tirgus izpēti DTA 17. panta 3. punktā paredzētajos apstākļos; un tas nozīmē, ka tai šajā ziņā ir rīcības brīvība.

176 Turklāt attiecībā uz pakalpojumiem "Bing", "Edge" un "Microsoft Advertising", kas piedevām arīdzan nav piederīgi vienai un tai pašai PPP kategorijai, kam piederīgs "Messenger", prasītāja nav paskaidrojusi iemeslus, kuru dēļ šo pakalpojumu situācija esot salīdzināma ar "Messenger" situāciju.

177 Visbeidzot, par pakalpojumu "iMessage" jānorāda, ka sākt tirgus izpēti attiecībā uz šo pakalpojumu Komisija nolēma pēc tam, kad bija secinājusi, ka *Apple* ir iesniegusi pietiekami pamatotus argumentus, kas acīmredzami liek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus. Taču, kā norādīts šā sprieduma 115.–144. punktā, prasītāja šādus argumentus nav izklāstījusi.

178 Tādējādi pirmā pamata trešās daļas trešais iebildums un līdz ar to pirmā pamata trešā daļa jānoraida.

Par ceturto daļu, kas attiecas uz to, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību

179 Prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi tās tiesības uz aizstāvību, ieviesdama jaunus pierādījumus, uz kuriem tā balstījusies apstrīdētajā lēmumā, nedevusi prasītājai iespēju tos komentēt administratīvajā procesā.

180 Komisija, kuras prasījumus atbalsta Francijas Republika, apstrīd prasītājas argumentus.

181 Lai arī lēmumi, kas – kā tas ir apstrīdētā lēmuma gadījumā – pieņemti saskaņā ar DTA 3. panta 5. punkta otro daļu, nav minēti DTA 34. panta "Tiesības tikt uzklausītam un piekļūt lietai" 1. punktā, Savienības tiesai jānodrošina visas vārtziņu tiesības uz aizstāvību, tostarp tiesības tikt uzklausītiem (šajā nozīmē skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 340.–343. punkts).

182 Tiesības tikt uzklausītam ikvienai personai administratīvajā procesā un pirms ikviena tāda lēmuma pieņemšanas, kas var nelabvēlīgi ietekmēt tās intereses, garantē iespēju lietderīgi un efektīvi paust savu viedokli (skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 344. punkts un tajā minētā judikatūra).

183 Tādējādi Komisija nevar aizbildināties, ka, sākotnējā atzinumā iekļaudama "galvenos iespējamos domstarpību aspektus dažos no paziņojumā iekļautajiem pamatjautājumiem" un "galvenos argumentus, uz kuriem pamatojoties [tās] sākotnējie konstatējumi [..] atšķīrās no tiem, kurus [prasītāja] izklāstījusi savā paziņojumā", tā esot darījusi ko vairāk, nekā DTA prasīts tiesību tikt uzklausītam aizsardzībai. Proti, tā kā tiesības tikt uzklausītam attiecas uz visiem faktiskajiem vai tiesiskajiem apstākļiem, kas ir lēmuma pieņemšanas pamatā, Komisijai par minētajiem aspektiem prasītāja bija jāuzklausa.

184 Lai gan tiesības tikt uzklausītam attiecas uz visiem faktiskajiem un tiesību apstākļiem, uz kuriem pamatojoties tiek pieņemts lēmums, tās tomēr neattiecas uz galīgo nostāju, ko iestāde grasās paust (skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 349. punkts un tajā minētā judikatūra).

185 Šajā gadījumā no lietas materiāliem izriet, ka pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas prasītāja tika uzklausīta vairākkārt. Tādējādi vēl pirms paziņojuma iesniegšanas prasītāja tikās ar Komisiju vismaz sešās sanāksmēs, kas notika 2022. gada 26. oktobrī un 8. un 15. decembrī un 2023. gada 9. janvārī, 16. maijā un 6. jūnijā. No lietas materiāliem arī izriet, ka laikposmā pirms minētās paziņošanas prasītājai tika nosūtīti vismaz septiņi informācijas pieprasījumi. Pēc tam, kad 2023. gada 3. jūlijā tika iesniegts paziņojums, Komisija 2023. gada 26. jūlijā prasītājai nosūtīja sākotnējo atzinumu un deva tai iespēju paust savu nostāju; prasītāja tā arī izdarīja divās vēstulēs, kas datētas attiecīgi ar 2023. gada 3. un 13. augustu.

186 Prasītāja tomēr apgalvo, ka, neraugoties uz šā sprieduma 185. punktā minēto informācijas apmaiņu, tai neesot bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus par argumentiem un pierādījumiem, kas ietverti apstrīdētā lēmuma 144.–148., 151., 154., 158. un 193.–195. zemsvītras piezīmē un uz kuriem ir balstīti minētā lēmuma 177., 179., 180., 221. un 222. apsvērums.

187 Pirmām kārtām, apstrīdētā lēmuma 144.–148. un 151. zemsvītras piezīmē, kas rodamas minētā lēmuma 177. apsvērumā, Komisija ir minējusi argumentus un pierādījumus, lai pamatotu savu nostāju, ka pakalpojums "Messenger" ir attīstījies tiktāl, lai kļūtu par NNSSP, kas ir atšķirīgs no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP. Tādējādi minētajās zemsvītras piezīmēs Komisija ir norādījusi, ka atšķirīgas "Messenger" lietotnes ir izstrādātas mobilajām ierīcēm, kas izmanto operētājsistēmas "iOS" un "Android" (144. zemsvītras piezīme), pakalpojumiem "Windows" un "iMac" (145. zemsvītras piezīme), ierīcēm "iPad" (146. zemsvītras piezīme) un prasītājas virtuālās realitātes ierīcēm (147. zemsvītras piezīme) un ka pastāv prasītājas tīmekļvietne, kas veltīta "Messenger" (148. zemsvītras piezīme). Turklāt 151. zemsvītras piezīmē Komisija ir citējusi publisku prasītājas valdes priekšsēdētāja/izpilddirektora (*Chief Executive Officer*) paziņojumu, kurā viņš "Messenger" minējis kā uzskatāmu piemēru savam argumentam, ka dažas "Facebook" funkcionalitātes ir attīstītas tā, lai kļūtu par "atšķirīgu pieredzi".

188 Apstrīdētā lēmuma 177. apsvērums skatāms saistībā ar Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru "Messenger" nevis gluži vienkārši nodrošina tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP tiešsaistes tērzēšanas funkcionalitāti, bet gan ir NNSSP tipa PPP. Konkrētāk, minētajā apsvērumā Komisija ir atzinusi, ka "Messenger" ir attīstījies tā, lai kļūtu par NNSSP, kas atšķiras no tiešsaistes sociālā tīkla "Facebook" tipa PPP.

189 Savukārt jautājums par "Messenger" attīstīšanos tā, lai kļūtu par atsevišķu NNSSP tipa PPP, administratīvajā procesā tika apspriests. Konkrēti, apstrīdētā lēmuma 177. apsvērumā izklāstītie argumenti bija iekļauti sākotnējā atzinuma 39. punkta d) apakšpunktā. Prasītāja uz šiem argumentiem atbildēja citastarp 2023. gada 3. augusta vēstules 3.9. punkta a) apakšpunkta ii) punktā. Tādējādi prasītājai ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus par Komisijas nostāju – kas tostarp pamatota ar 144.–148. un 151. zemsvītras piezīmē norādītajiem pierādījumiem –, saskaņā ar kuru "Messenger" patiešām ir attīstījies tā, lai kļūtu par atšķirīgu PPP.

190 Katrā ziņā attiecīgās zemsvītras piezīmes papildināja pierādījumus tam, ka "Messenger" ir attīstījies tā, lai kļūtu par atšķirīgu PPP. Proti, apstrīdētā lēmuma 176.–182. apsvērumā Komisija "Messenger" par atšķirīgu PPP atzina, pamatodamās uz citiem tādiem argumentiem un

pierādījumiem, par kuriem prasītāja neapgalvo, ka tai nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus, un kuri tostarp minēti apstrīdētā lēmuma 149., 150., 152., 153., 155.–157. un 160. zemsvītras piezīmē, kā arī šā lēmuma 176.–182. apsvērumā.

191 Otrām kārtām, apstrīdētā lēmuma 154. zemsvītras piezīmē, kas rodama minētā lēmuma 179. apsvērumā, Komisija kā argumentu ir minējusi kādu "Facebook" tīmekļvietnes lapu par iespēju izmantot "Messenger" kā saziņas kanālu pakalpojumā "Instagram" šā pakalpojuma funkcionalitātes "Instagram Direct" vietā.

192 Apstrīdētā lēmuma 179. apsvērums skatāms saistībā ar Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru *Meta* savos komerciālajos paziņojumos, kā arī paziņojumos ieguldītājiem un lietotājiem iecerējusi, prezentējusi un pozicionējusi "Messenger" kā atšķirīgu PPP. Konkrētāk, minētajā apsvērumā Komisija tostarp ir konstatējusi, ka no minētās saziņas izriet: apgalvoti ciešā saikne starp "Messenger" un tiešsaistes sociālo tīklu "Facebook" – pretēji tam, ko apgalvo prasītāja, – nav nemaz tik nozīmīga, ņemot vērā, ka pastāv līdzīgas saiknes starp minēto NNSSP un citiem *Meta* pakalpojumiem, tostarp starp "Messenger" un "Instagram".

193 Šajā ziņā, pirmkārt, jānorāda, ka saikne starp "Messenger" un "Facebook" administratīvajā procesā tika apspriesta. Proti, sākotnējā atzinuma 39. punkta d) apakšpunkta beigās Komisija apšaubīja prasītājas apgalvojumu par minēto saikni. Turklāt ar 2023. gada 9. marta un 30. maija informācijas pieprasījumiem Komisija uzdeva prasītājai jautājumus par iespēju lietot "Messenger" pakalpojumā "Instagram". Tādējādi prasītājai ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus par apstrīdētā lēmuma 179. apsvērumā ietvertajiem faktu konstatējumiem par "Messenger" izmantojamību saziņai pakalpojumā "Instagram" un par secinājumiem, kādus no tiem var izdarīt attiecībā uz saikni starp "Messenger" un "Facebook".

194 Otrkārt, 179. apsvērumā izdarītais Komisijas secinājums, ka saikne starp "Facebook" un "Messenger" nav tik nozīmīga, kā to apgalvo prasītāja, bija balstīts uz citiem argumentiem un pierādījumiem, par kuriem prasītāja neapgalvo, ka tai nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus, un kuri tostarp minēti apstrīdētā lēmuma 152., 153., 155. un 156. zemsvītras piezīmē.

195 Treškārt, kā izriet no prasītājas atbildes uz 2023. gada 9. marta informācijas pieprasījumu 23. punkta, kā arī no tās atbildes uz 2023. gada 30. maija informācijas pieprasījumu 23. punkta c) apakšpunkta, administratīvajā procesā prasītāja nav apstrīdējusi, ka "Messenger" var tikt izmantots kā saziņas kanāls pakalpojumā "Instagram" šā pakalpojuma funkcionalitātes "Instagram Direct" vietā.

196 Trešām kārtām, apstrīdētā lēmuma 158. zemsvītras piezīmē, kas rodama minētā lēmuma 180. apsvērumā, Komisija kā pierādījumu ir minējusi publisku prasītājas paziņojumu no telekonferences par uzņēmuma finanšu rezultātiem (*earnings call*), kurā minēts, ka "Messenger" ir nozīmīgākā monetizācijas iespēja.

197 Arī apstrīdētā lēmuma 180. apsvērums skatāms saistībā ar Komisijas vērtējumu, saskaņā ar kuru *Meta* savos komerciālajos paziņojumos, kā arī paziņojumos ieguldītājiem un lietotājiem iecerējusi, prezentējusi un pozicionējusi "Messenger" kā atšķirīgu PPP. Konkrētāk, minētajā apsvērumā Komisija tostarp ir konstatējusi, ka ieguldītājiem adresētajos paziņojumos prasītāja uzsvērusi pakalpojuma "Messenger" paša par sevi monetizācijas iespējas, atsaukdamās uz reklāmas "klikšķini-un-raksti" (*click-to-message*) un maksas ziņapmaiņas rīkiem.

198 Šajā ziņā, pirmkārt, jāteic – jautājums par "Messenger" kā atšķirīga pakalpojuma pozicionēšanas stratēģiju, kas tostarp izrietēja no *Meta* paziņojumiem ieguldītājiem, administratīvajā procesā tika apspriests. Proti, to, ka *Meta* ir izstrādājusi stratēģiju, kuras mērķis ir pozicionēt "Messenger" kā atšķirīgu pakalpojumu, sākotnējā atzinuma 39. punkta d) apakšpunktā Komisija ir konstatējusi, pamatodamās uz *Meta* komerciālo un finansiālo saziņu ar saviem lietotājiem un ieguldītājiem. Tādējādi sākotnējā atzinuma 59. zemsvītras piezīmē Komisija ir minējusi šāda paziņojuma piemēru, proti, veidlapu 10-K par taksācijas gadu, kas beidzās 2022. gada 31. decembrī, un tā minēta arī apstrīdētā lēmuma 157. zemsvītras piezīmē. Prasītāja uz šo argumentu atbildēja citastarp 2023. gada 3. augusta vēstules 3.9. punktā.

199 Otrkārt, to, ka *Meta* savā stratēģijā pozicionējusi "Messenger" kā atšķirīgu PPP, Komisija apstrīdētā lēmuma 180. apsvērumā ir norādījusi, pamatodamās uz apstrīdētā lēmuma 157. zemsvītras piezīmē minēto pierādījumu, par kuru prasītāja neapgalvo, ka tai nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus.

200 Treškārt, kā izriet no prasītājas 2023. gada 3. augusta vēstules 3.9. punkta, administratīvajā procesā prasītāja neapstrīdēja, ka *Meta* ir izstrādājusi stratēģiju, saskaņā ar kuru "Messenger" tika pozicionēts kā atšķirīgs pakalpojums, bet gan vienīgi apšaubīja, vai ir iederīgi ņemt vērā minēto stratēģiju, lai kvalificētu "Messenger" par NNSSP DTA izpratnē.

201 Ceturtām kārtām, apstrīdētā lēmuma 193. zemsvītras piezīmē, kas rodama minētā lēmuma 221. apsvērumā, Komisija kā pierādījumu ir minējusi *Statista* pētījumu, kā arī *BEREC* ziņojumu par Eiropas Savienības patērētāju uztveri un rīcību digitālajās sakaru platformās. Attiecībā uz *Statista* veikto pētījumu prasītāja apgalvo, ka Komisija, nedevusi tai iespēju iesniegt savus apsvērumus, esot izmantojusi šo pierādījumu, lai pierādītu, ka "Messenger" "ļoti lielā mērā" pārsniedz kvantitatīvās robežvērtības, kas piemērojamas, nosakot svarīgas vārtejas statusu.

202 Apstrīdētā lēmuma 221. apsvērums ir daļa no DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā pieņēmuma atspēkošanas analīzes, ņemot vērā, ka Komisija ir konstatējusi, ka "Messenger" ir viens no Savienībā visvairāk izmantotajiem tiešsaistes sakaru pakalpojumiem.

203 Šajā ziņā, pirmkārt, jāteic, ka jautājums par "Messenger" pozīciju salīdzinājumā ar citiem sakaru pakalpojumiem administratīvajā procesā tika apspriests. Proti, sākotnējā atzinuma 47. punkta b) apakšpunktā Komisija ir norādījusi, ka saskaņā ar publiskajiem ziņojumiem un citiem publiski pieejamiem avotiem *Meta* ir viens no Savienībā visvairāk izmantoto sakaru pakalpojumu sniedzējiem. Turklāt sākotnējā atzinuma 77. zemsvītras piezīmē Komisija ir citējusi *BEREC* ziņojumu, kas minēts apstrīdētā lēmuma 193. zemsvītras piezīmē. Apsvērumus par šo pierādījumu prasītāja iesniedza tostarp 2023. gada 3. augusta vēstules 3.17. punktā.

204 Otrkārt, to, ka "Messenger" "ļoti lielā mērā" ir pārsniedzis kvantitatīvās robežvērtības, pierāda prasītājas Komisijai paziņotie dati par minētā pakalpojuma komerciālajiem lietotājiem un galalietotājiem, un *Statista* veiktais ziņojums vienīgi apstiprina šos citus pierādījumus. Turklāt prasītājas argumentu, ka "Messenger" neesot svarīga vārteja, Komisija noraidīja, balstīdamās nevis tikai un vienīgi uz to, ka šis pakalpojums būtiski pārsniedz piemērojamās robežvērtības, bet arī uz argumentiem un pierādījumiem – par kuriem prasītāja neapgalvo, ka tai nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus –, proti, tostarp uz *BEREC* ziņojumu, kas pierāda, ka pētījumā aplūkotajās valstīs "Messenger" ir otrā izplatītākā sakaru lietotne pēc "WhatsApp", kā arī uz "Messenger" būtisko izplatības pakāpi Savienībā esošo galalietotāju vidū.

205 Piektām kārtām, attiecībā uz apstrīdētā lēmuma 222. apsvērumu, kas balstīts uz minētā lēmuma 194. un 195. zemsvītras piezīmē ietvertajiem pierādījumiem, jānorāda, ka tas ir arī daļa no DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā pieņēmuma atspēkošanas analīzes. Konkrēti, Komisija konstatēja, ka "Messenger" piedāvā komerciālajiem lietotājiem rīkus saziņai ar galalietotājiem. Apstrīdētā lēmuma 194. zemsvītras piezīmē Komisija citē *Meta* tīmekļvietni, kurā apstiprināts, ka attiecīgie rīki tiek piedāvāti. Komisija ir arī konstatējusi, ka *Meta* piedāvā uzņēmumiem reklāmas rīkus lietotāju novirzīšanai uz sarunu pakalpojumā "Messenger" un ka šādas kampaņas ir nozīmīgs *Meta* ieņēmumu avots. Apstrīdētā lēmuma 195. zemsvītras piezīmē, lai pamatotu konstatējumu, ka reklāmas rīki "klikšķini-un-raksti" pakalpojumā "Messenger" ir nozīmīgs *Meta* ieņēmumu avots, Komisija citē kādu publisku paziņojumu no telekonferences par uzņēmuma finanšu rezultātiem, kā arī prasītājas valdes priekšsēdētāja/izpilddirektora paziņojumu kādā preses rakstā.

206 Šajā ziņā, pirmkārt, jautājums par rīkiem, ko *Meta* piedāvā komerciālajiem lietotājiem pakalpojumā "Messenger", administratīvajā procesā tika apspriests. Proti, sākotnējā atzinuma 47. punkta a) un b) apakšpunktā Komisija jau bija norādījusi, ka prasītāja piedāvā rīkus komerciālajiem lietotājiem pakalpojumā "Messenger". Prasītāja uz šo pierādījumu atbildēja citastarp 2023. gada 3. augusta vēstules 3.16. punkta d) apakšpunktā.

207 Otrkārt, prasītāja neapgalvo, ka tai nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus par apstrīdētā lēmuma 222. apsvēruma saturu, kurā teikts, ka tā piedāvājusi papildu rīkus, kas ļauj pieslēgties ziņapmaiņai.

208 Treškārt, kā izriet no prasītājas 2023. gada 3. augusta vēstules 3.16. punkta d) apakšpunkta, administratīvajā procesā tā apstrīdēja nevis pašu faktu, ka tā piedāvā rīkus komerciālajiem lietotājiem pakalpojumā "Messenger", bet gan tikai to, vai šo faktu ir iederīgi ņemt vērā.

209 Ņemot vērā iepriekš minēto, ir uzskatāms, ka prasītājas tiesības tikt uzklausītai nav pārkāptas. Tāpēc pirmā pamata ceturtā daļa jānoraida kā nepamatota un līdz ar to pirmais pamats jānoraida kopumā.

Par otro pamatu attiecībā uz "Marketplace" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju

210 Otrais pamats ir iedalīts šādās piecās daļās:

– pirmā daļa – par to, ka Komisija neesot pareizi nedz interpretējusi, nedz piemērojusi DTA 2. panta 5. punktu, noteikdama "Marketplace" kā TSP tipa PPP, it īpaši, ņemot vērā TSP definīcijas izvērtēšanas juridisko kritēriju, kuru Komisija izklāstījusi apstrīdētā lēmuma 266. apsvērumā un saskaņā ar kuru, lai pakalpojums atbilstu šai definīcijai, esot svarīgi, lai uzņēmumiem būtu bijusi "praktiska iespēja" piedāvāt preces vai pakalpojumus patērētājiem;

– otrā daļa – par to, ka, pat tad, ja šā pamata pirmās daļas izvērtējumā Vispārējā tiesa apstrīdētā lēmuma 266. apsvērumā minēto juridisko kritēriju atzītu par pareizu, minētajā lēmumā neesot pierādīts, ka "Marketplace" atbilst šim kritērijam, it īpaši tāpēc, ka Komisija esot kļūdaini atstājusi bez ievērības 2023. gada 30. janvārī veiktās izmaiņas, ar kurām *Meta* atcēla iespēju, kas uzņēmumiem Francijā un Vācijā bijusi piedāvāta, izmantot savu profesionālo "Facebook" lapu, lai "Marketplace" katalogā iekļautu noteiktas preču kategorijas, proti, transportlīdzekļus un nekustamos īpašumus;

– trešā daļa – par to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā 2023. gada 31. jūlijā veiktās izmaiņas, kas noteica, ka "Marketplace" lietotāji mēneša laikā var publicēt kopumā ne vairāk kā 20 sludinājumus katrā no kategorijām "preces" un ne vairāk kā 5 sludinājumus katrā no kategorijām "transportlīdzekļi", "automobiļu detaļas un piederumi" un "nekustamā īpašuma pārdošana vai īre/noma" ("2023. gada 31. jūlija grozījumi"); par šīm izmaiņām prasītāja esot informējusi Komisiju pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas;

– ceturtā daļa – par to, ka Komisija esot kļūdaini secinājusi, ka "Marketplace" jau pats par sevi atsevišķi ir svarīga vārteja, jo noraidījusi argumentus un pierādījumus, ko prasītāja bija iesniegusi administratīvajā procesā saskaņā ar DTA 3. panta 5. punktu, šo noraidījumu pamatodama ar to, ka tie acīmredzami neliek apšaubīt DTA 3. panta 2. punktā paredzētos pieņēmumus; un to visu darīdama, neuzsākusi tirgus izpēti saskaņā ar DTA 17. panta 1. vai 3. punktu;

– piektā daļa – par to, ka Komisija apstrīdētajā lēmumā pirmo reizi esot iekļāvusi jaunus pierādījumus, tādējādi pārkāpjot būtisku formas prasību.

211 Vispārējā tiesa uzskata par lietderīgu vispirms analizēt argumentus par laika ietvaru, ko Komisija ir ņēmusi vērā apstrīdētajā lēmumā, lai kvalificētu "Marketplace" par TSP, un apstrīdētā lēmuma pamatojuma nepietiekamību attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem.

212 Otrā pamata otrajā un trešajā daļā prasītāja tostarp apgalvo, ka, neņemot vērā nozīmīgos faktus saistībā ar "Marketplace", kas norisinājušies no 2023. gada janvāra līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, it īpaši 2023. gada 30. janvārī veiktos grozījumus un 2023. gada 31. jūlija grozījumus, vai vismaz nepiešķirot tiem pietiekamu nozīmi, apstrīdētajā lēmumā esot pieļautas tiesību kļūdas un acīmredzamas kļūdas vērtējumā.

213 Konkrēti, Komisija esot kļūdaini uzskatījusi, ka tai, lai noteiktu, vai "Marketplace" var tikt noteikts TSP tipa PPP statuss, nebija jāņem vērā grozījumi, kas attiecībā uz "Marketplace" tika veikti 2023. gadā vēl pirms apstrīdētā lēmuma pieņemšanas. Izmantojot šo pieeju, Komisija esot pieļāvusi tiesību kļūdu, jo DTA 2. panta 2. un 5. punkts esot jāinterpretē tādējādi, ka šo tiesību normu piemērošana jābalsta uz visiem pierādījumiem, kas pastāvējuši statusa noteikšanas brīdī. Komisija arī neesot izpildījusi savu pienākumu rūpīgi un objektīvi pārbaudīt lietas materiālus, lai lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā būtu pēc iespējas pilnīgāki un ticamāki pierādījumi.

214 Turklāt prasītāja apgalvo, ka apstrīdētais lēmums nav pietiekami pamatots attiecībā uz "Marketplace" noteikšanu par TSP tipa PPP. Tā arī apgalvo, ka, neņemdama vērā 2023. gada 31. jūlija grozījumus, Komisija nav izpildījusi savu labas pārvaldības pienākumu. Atbildot uz 2025. gada 28. marta procesa organizatorisko pasākumu, ar kuru Vispārējā tiesa aicināja lietas dalībniekus paust nostāju par to, vai apstrīdētajā lēmumā ir sniegts pietiekams pamatojums attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem, prasītāja piebilda, ka apstrīdētajā lēmumā neesot ietverts nekāds nopietns pamatojums, kas izskaidrotu, kādēļ pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem Komisija uzskatīja, ka pakalpojumā "Marketplace" joprojām varētu būt ievērojams skaits komerciālo lietotāju, nemaz nerunājot par to, kādēļ vai kādā mērā šo uzņēmumu skaits ir pamats šo pakalpojumu uzskatīt par šiem uzņēmumiem svarīgu vārteju.

215 Prasītāja vēl apgalvo, ka 2023. gada 31. jūlija grozījumu iznākumā vairs neviens "Marketplace" lietotājs nevarēja tikt kvalificēts par *power seller* – atbilstoši rādītājam, kurš apstrīdētajā lēmumā izmantots "Marketplace" komerciālo lietotāju identificēšanai –, proti, par lietotāju, kas iedibināts vai atrodas Savienībā un vismaz vienu mēnesi finanšu gadā ir radījis vismaz 28 sludinājumus, no

kuriem vismaz 80 % sludinājumu ir piederīgi vienai un tai pašai kategorijai (turpmāk – *power seller*). Proti, ar šiem grozījumiem sludinājumu skaits tika ierobežots līdz 20 sludinājumiem vienā un tajā pašā sludinājumu kategorijā un līdz 5 – katrā no kategorijām "transportlīdzekļi", "automobiļu detaļas un piederumi" un "nekustamā īpašuma pārdošana vai īre/noma" mēneša laikā. Tādējādi saskaņā ar Komisijas pieeju, kas balstīta uz *power sellers* rādītāju, uz kuru tā pati izvēlējusies balstīties, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā "Marketplace" vairs neesot bijis komerciālo lietotāju. Līdz ar to apstrīdētais lēmums neesot juridiski pietiekami pamatots attiecībā uz "Marketplace" lietošanu B2C saziņai pēc šiem grozījumiem.

216 Attiecībā uz laika ietvaru, kas tika piemērots, lai "Marketplace" kvalificētu par TSP, Komisija iebildumu rakstā uzturēja nostāju, kuru tā paudusi apstrīdētā lēmuma 256. apsvērumā – kas ietverts šā lēmuma 5.6.1. iedaļā par "Marketplace" kvalifikāciju un nošķiršanu – un saskaņā ar kuru, lai noteiktu šo statusu saskaņā ar DTA 3. pantu, tai bija jāņem vērā informācija par pēdējiem trim finanšu gadiem pirms strīdīgā statusa noteikšanas, proti, par 2020.–2022. gadu. Tāpēc šajā apsvērumā teikts – apstākli, ka *Meta* 2023. gada janvārī veikusi izmaiņas un plānojusi veikt arī citas izmaiņas, kas visas bija vērstas uz to, lai ierobežotu iespēju, ka "Marketplace" varētu izmantot komerciālie lietotāji, nav nekādi ietekmējis Komisijas secinājumu, ka "Marketplace" ir ne tikai un vienīgi C2C platforma.

217 Turklāt Komisija norādīja, ka tā faktiski ir ņēmusi vērā visus pierādījumus, kas bijuši tās rīcībā apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī, t.sk. 2023. gada 31. jūlija grozījumus, lai pārbaudītu, vai "Marketplace" ir TSP saskaņā ar DTA 2. panta 5. punktu. Tādējādi prasītājas argumentācija par vērā ņemamo laika ietvaru, lai novērtētu PPP kvalificējamību, esot neiedarbīga.

218 Par apstrīdētā lēmuma pamatojumu attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem Komisija apgalvo, ka tā apstrīdētajā lēmumā ir pietiekami izklāstījusi iemeslus, kas pamato tās nostāju. Konkrēti, atbildot uz 2025. gada 28. marta procesa organizatorisko pasākumu, Komisija norādīja, ka minētā lēmuma 256.–262. apsvērumā ir izklāstīti iemesli, kuru dēļ 2023. gada 31. jūlija grozījumi nekādi nav mainījuši tās vērtējumu par to, ka prasītāja ļāvusi komerciālajiem lietotājiem izmantot "Marketplace" nolūkā piedāvāt patērētājiem preces, un tātad par to, ka "Marketplace" ir TSP.

219 Saskaņā ar DTA 3. panta 1. punktu vārtziņa statusu uzņēmumam nosaka tad, ja šis uzņēmums atbilst šādām trim kumulatīvām prasībām:

"a) tam ir būtiska ietekme uz iekšējo tirgu;

b) tas sniedz platformas pamatpakalpojumu, kas ir svarīga vārteja [..]; [..]

c) tam ir ietekmīgs un noturīgs stāvoklis savu darbību jomā vai ir paredzams, ka tuvākajā nākotnē tam būs šāds stāvoklis."

220 Saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktu uzņēmums tiek uzskatīts par atbilstošu šā panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzētajai prasībai, ja tas sniedz PPP, kam pēdējā finanšu gadā katru mēnesi ir bijis vismaz 45 miljoni aktīvu galalietotāju, kas ir iedibināti vai atrodas Savienībā, un gadā ir bijuši vismaz 10 000 aktīvu komerciālo lietotāju, kuri ir iedibināti Savienībā un kuri ir noteikti un aprēķināti saskaņā ar DTA pielikumā izklāstīto metodiku un rādītājiem.

221 Saskaņā ar DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktu uzņēmums tiek uzskatīts par atbilstošu šā panta 1. punkta c) apakšpunktā paredzētajai prasībai, ja katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem ir sasniegtas minētā panta 1. punkta b) apakšpunktā norādītās robežvērtības.

222 Ņemot vērā iepriekš minētās tiesību normas, tas, vai uzņēmums atbilst DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā paredzētajām robežvērtībām, patiešām – kā apstrīdētā lēmuma 265. apsvērumā būtībā norāda Komisija – jāizvērtē retrospektīvā pārbaudē, kas aptver pēdējos trīs finanšu gadus pirms statusa noteikšanas.

223 Šajā ziņā jāatgādina, ka DTA paredz *ex ante* regulatīvo sistēmu, saskaņā ar kuru to komerciālo lietotāju un galalietotāju labā, kuri izmanto PPP, ko sniedz vārtziņi, kuriem šādu statusu noteikusi Komisija, būtu jānodrošina noteikti reglamentējošie aizsardzības pasākumi (šajā nozīmē skat. DTA 7. apsvērumu). Tādējādi saskaņā ar DTA 3. panta 10. punktu uzņēmumam, kam noteikts vārtziņa statuss, jāizpilda minētās regulas 5.–7. pantā paredzētie pienākumi sešu mēnešu laikā pēc PPP uzskaitīšanas lēmumā par statusa noteikšanu.

224 Savukārt jautājums par PPP kvalificējamību DTA 2. panta 2. punkta izpratnē, kurā jāveic kvalitatīvs šā pakalpojuma iedabas vērtējums, ir nošķirams no jautājuma par to, vai attiecībā uz šo pakalpojumu uzņēmums ir sasniedzis DTA 3. panta 2. punktā paredzētās kvantitatīvās robežvērtības, kas, pieņemot, ka tās ir sasniegtas, ļauj prezumēt, ka ir izpildītas šā panta 1. punktā paredzētās prasības.

225 Konkrēti, atšķirībā no tā, kas noteikts vērtējumam par to, vai ir sasniegtas DTA 3. panta 2. punktā paredzētās kvantitatīvās robežvērtības, Savienības likumdevējs nav paredzējis, ka pakalpojuma kvalificējamība par PPP saskaņā ar DTA 2. panta 2. punktu jāvērtē, pamatojoties uz informāciju par laikposmu pirms statusa noteikšanas gada.

226 Tā kā pakalpojuma kvalificēšanai šāda ierobežojuma laikā nav, jānorāda, ka Savienības tiesību akta tiesiskums ir izvērtējams, ņemot vērā faktiskos un tiesiskos apstākļus, kas pastāvējuši akta pieņemšanas dienā (skat. spriedumus, 2013. gada 18. jūlijs, *Schindler Holding* u.c./Komisija, C-501/11 P, EU:C:2013:522, 31. punkts un tajā minētā judikatūra, un 2024. gada 4. oktobris, *García Fernández* u.c./Komisija un VNM, C-541/22 P, EU:C:2024:820, 327. punkts un tajā minētā judikatūra). Turklāt labas pārvaldības interesēs Komisijai pārbaude jāveic rūpīgi un objektīvi, lai galīgā lēmuma pieņemšanas brīdī tās rīcībā būtu iespējami pilnīgākā un ticamākā tālab vajadzīgā informācija (šajā nozīmē un pēc analoģijas skat. spriedumus, 2020. gada 14. maijs, *Agrobet CZ*, C-446/18, EU:C:2020:369, 43. un 44. punkts un tajos minētā judikatūra, un 2022. gada 10. novembris, Komisija/*Valencia Club de Fútbol*, C-211/20 P, EU:C:2022:862, 78. punkts un tajā minētā judikatūra).

227 Proti, atbildot uz tiesas sēdē Vispārējās tiesas šajā ziņā uzdotajiem jautājumiem, Komisija precizēja, ka tās ieskatā izmaiņām, kas veiktas "Marketplace" laikā no 2023. gada janvāra līdz apstrīdētā lēmuma pieņemšanai, patiešām ir nozīme, lai noskaidrotu, vai "Marketplace" ir TSP. Tādējādi tā norādīja, ka vairs neieņem šā sprieduma 216. punktā īsumā izklāstīto nostāju jautājumā par to, kāds laika ietvars ir ņemams vērā, lai novērtētu apstrīdētā lēmuma 256. apsvērumā minēto pakalpojuma kvalificēšanu par PPP.

228 Jāpiebilst, ka Komisijas sākotnējā nostāja, kas izklāstīta apstrīdētā lēmuma 256. apsvērumā, turklāt nav saderīga ar Īstenošanas regulas 2023/814 3. panta 3. punktu, kas tostarp noteic paziņojošajam uzņēmumam pienākumu paziņojuma izskatīšanas laikā pēc iespējas ātrāk paziņot par jebkādām būtiskām izmaiņām faktiskajos apstākļos, kas norādīti paziņojumā Komisijai.

229 Šādos apstākļos vispirms jāsecina, ka apstrīdētajā lēmumā Komisija ir izmantojusi juridiski kļūdainu laika ietvaru, lai izvērtētu, vai "Marketplace" ir kvalificējams kā TSP tipa PPP, ciktāl tās nostājā, kas izklāstīta apstrīdētā lēmuma 256. apsvērumā, tas laika ietvars – kas ņemams vērā, lai izvērtētu jautājumu, vai ir sasniegta DTA 3. panta 2. punkta c) apakšpunktā minētā robežvērtība –, kas aprobežojas ar pēdējiem trim gadiem pirms statusa noteikšanas, tiek sajaukts ar to laika ietvaru, kas ņemams vērā, lai izvērtētu pakalpojuma kvalificējamību par PPP saskaņā ar DTA 2. panta 2. punktu, kurai Savienības likumdevējs nav paredzējis šādu retrospektīvu izvērtējumu.

230 Pēc tam jāizvērtē šīs tiesību kļūdas ietekme uz apstrīdētā lēmuma tiesiskumu, jo Komisija pakārtoti apgalvo, ka tā tomēr ir ņēmusi vērā 2023. gada 31. jūlija grozījumus, secinādama, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas brīdī "Marketplace" bija DTA 2. panta 2. punkta izpratnē uzskatāms par TSP tipa PPP.

231 Saskaņā ar judikatūru kļūda apstrīdētā tiesību akta pamatojumā neizraisa šā akta atcelšanu, ja konkrētos attiecīgās lietas apstākļos šī kļūda nav varējusi izšķiroši ietekmēt rezultātu (skat. spriedumu, 2024. gada 17. jūlijs, *Bytedance*/Komisija, T-1077/23, pārsūdzēts apelācijā, EU:T:2024:478, 112. punkts un tajā minētā judikatūra).

232 Šajā ziņā jāizvērtē, vai apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem ir pietiekams, jo šis jautājums ir izvirzīts otrā pamata trešajā daļā (skat. šā sprieduma 214. un 215. punktu).

233 Apstrīdētā lēmuma 247. apsvērumā Komisija ir atgādinājusi, ka DTA 2. panta 5. punktā TSP ir definēti kā tiešsaistes starpniecības pakalpojumi Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2019/1150 (2019. gada 20. jūnijs) par taisnīguma un pārredzamības veicināšanu komerciālajiem lietotājiem paredzētos tiešsaistes starpniecības pakalpojumos (OV 2019, L 186, 57. lpp.) 2. panta 2. punkta izpratnē. Šī nupat minētā tiesību norma noteic – lai atbilstu TSP definīcijai, pakalpojumam papildus citiem nosacījumiem arī jāļauj komerciālajiem lietotājiem piedāvāt preces vai pakalpojumus patērētājiem nolūkā atvieglot tiešo darījumu uzsākšanu starp šiem komerciālajiem lietotājiem un patērētājiem neatkarīgi no tā, kur šie darījumi beigās tiek noslēgti (turpmāk – otrais TSP definīcijas nosacījums).

234 Kvalificējot "Marketplace" par DTA 2. panta 5. punkta izpratnē uzskatāmo TSP, Komisija izmantoja *power sellers* rādītāju, lai identificētu "Marketplace" komerciālos lietotājus.

235 Tādējādi apstrīdētā lēmuma 258. apsvērumā Komisija ir paskaidrojusi, ka šā lēmuma pieņemšanas dienā komerciālie lietotāji varēja rīkoties komerciālos vai profesionālos nolūkos, publicējot patērētājiem paredzētus preču un pakalpojumu sludinājumus "Marketplace", izmantojot savu personīgo "Facebook" profilu. Lai gan prasītāja nav veikusi šo lietotāju "oficiālu identifikāciju", Komisija uzskatīja, ka liels skaits vienāda veida sludinājumu var norādīt uz to, ka lietotājs rīkojas profesionālās vai komerciālās darbības ietvaros un ka arī šie lietotāji jāuzskata par komerciālajiem lietotājiem. Šajā ziņā Komisija ir konstatējusi, ka prasītāja iekšējā saziņā izmantojusi līdzīgu *power sellers* rādītāju, lai identificētu lietotājus, kuri publicē lielu skaitu sludinājumu vai publicē tos ļoti bieži, un norādījusi, ka, izmantojot ar *power sellers* saistīto rādītāju, saskaņā ar prasītājas sniegtajiem skaitliskajiem aprēķiniem šo komerciālo lietotāju skaits bija [> *100 000*] 2020. gadā, [> *100 000*] 2021. gadā un [> *100 000*] 2022. gadā.

236 Apstrīdētā lēmuma 259. apsvērumā Komisija uzskatīja – prasītājas argumentam, ka lielu skaitu sludinājumu vienā un tajā pašā kategorijā galalietotāji viena mēneša laikā var leģitīmi radīt nekomerciālos nolūkos, nav nozīmes, jo tas katrā ziņā neizslēdz, ka komerciālie lietotāji lieto "Marketplace", izmantojot savu personīgo profilu, lai publicētu sludinājumus komerciālos vai profesionālos nolūkos. Komisija konstatēja – pat ja pieņemtu, ka daži galalietotāji var radīt lielu skaitu sludinājumu nekomerciālos nolūkos, dati, kas balstīti uz prasītājas iekšējā sistēmā izmantoto *proxy* jeb aizstājējmetriku, ir identificējuši lietotāju skaitu, kas ievērojami pārsniedz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteikto aktīvo komerciālo lietotāju robežvērtību gadā.

237 Apstrīdētā lēmuma 260. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka līdz ar to prasītājas kopš 2023. gada janvāra veiktās izmaiņas "Marketplace" neietekmē apstākli, ka komerciālie lietotāji joprojām var aktīvi darboties "Marketplace", izmantojot savu personīgo profilu. Komisijas ieskatā šis secinājums būtu pareizs pat tad, ja izmaiņu dēļ vairāki komerciālie lietotāji, kas publicēja sludinājumus, izmantodami savu profesionālo "Facebook" lapu, ir pametuši platformu vai publicējuši sludinājumus, izmantojot savu personīgo profilu. Katrā ziņā tā uzskata, ka liels vairākums "Marketplace" komerciālo lietotāju ir publicējuši preču sludinājumus, izmantojot savu personīgo profilu.

238 Turklāt apstrīdētā lēmuma 261. apsvērumā Komisija ir iekļāvusi trīs ekrānuzņēmumus, kas, pēc tās domām, ir daži no neseniem piemēriem tam, ka sludinājumus pakalpojumā "Marketplace" komerciālie lietotāji publicējuši, izmantojot savu personīgo profilu.

239 Apstrīdētā lēmuma 262. apsvērumā Komisija ir norādījusi, ka tas, vai lietotājs jāuzskata par komerciālo lietotāju, ņemot vērā to sludinājumu skaitu un biežumu, kurus tas publicējis "Marketplace", ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma apstākļiem. Komisija ir atzīmējusi, ka šajā ziņā lietotājus, kuri mēnesī rada 20 sludinājumus par mēbelēm vai 5 sludinājumus par nekustamā īpašuma pārdošanu vai īri/nomu – atbilstoši gaidāmajiem ierobežojumiem, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās –, atkarībā no faktiskajiem apstākļiem joprojām varētu uzskatīt par komerciālajiem lietotājiem.

240 Kā norādīts šā sprieduma 53. punktā, pastāvīgās judikatūras atziņa ir tāda, ka LESD 296. panta otrajā daļā prasītajam pamatojumam jābūt pielāgotam attiecīgā akta būtībai un tajā skaidri un nepārprotami jābūt norādītai akta izdevējas iestādes argumentācijai, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt veiktā pasākuma pamatojumu un kompetentajai tiesai īstenot kontroli. Prasība norādīt pamatojumu jāizvērtē, ņemot vērā konkrētā gadījuma apstākļus, tostarp akta saturu, norādīto iemeslu iedabu un akta adresātu vai citu ar šo aktu tieši un individuāli skarto personu iespējamo interesi saņemt paskaidrojumus. Tomēr netiek prasīts, lai pamatojumā tiktu norādīti visi nozīmīgie faktiskie un juridiskie apstākļi, jo jautājums, vai tiesību akta pamatojums atbilst LESD 296. panta otrās daļas prasībām, jāizvērtē, ņemot vērā ne tikai šā tiesību akta formulējumu, bet arī tā kontekstu, kā arī visu attiecīgo jomu regulējošo tiesību normu kopumu.

241 No judikatūras arī izriet, ka iestādes vai struktūras pieņemtā lēmuma pamatojumam jo īpaši jābūt bez pretrunām, lai ļautu ieinteresētajām personām uzzināt šā lēmuma patiesos iemeslus, lai tās varētu aizstāvēt savas tiesības kompetentajā tiesā un lai šī tiesa varētu īstenot kontroli (skat. spriedumu, 2025. gada 22. janvāris, *Norddeutsche Landesbank – Girozentrale*/VNV (2022. gada *ex ante* iemaksas), T-407/22, nav publicēts, EU:T:2025:56, 193. punkts un tajā minētā judikatūra).

242 To, vai apstrīdētajā lēmumā ietvertais pamatojums attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem ir pietiekams, jāpārbauda tieši šo apsvērumu gaismā.

243 Pirmām kārtām, jākonstatē, ka 2023. gada 31. jūlija grozījumi apstrīdētajā lēmumā ir aplūkoti labākajā gadījumā margināli.

244 Pirmkārt, apstrīdētā lēmuma 262. apsvērumā ietvertā argumentācija ir neskaidra un hipotētiska. Proti, vispirms atsaukusies uz gaidāmajiem ierobežojumiem, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās, attiecībā uz "Facebook" lietotāju iespēju izmantot savu personīgo profilu profesionāliem mērķiem – un tas Komisijas ieskatā bija jāsaprot kā atsauce uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem –, Komisija norāda, ka šos lietotājus "atkarībā no faktiskajiem apstākļiem joprojām varētu uzskatīt par komerciālajiem lietotājiem".

245 Taču apstrīdētā lēmuma 262. apsvērumā Komisija neizklāsta nevienu konkrētu 2023. gada 31. jūlija grozījumu analīzi, lai pamatotu savu secinājumu, ka "Marketplace" atbilst otrajam TSP definīcijas nosacījumam, neraugoties uz minēto grozījumu ieviešanu.

246 Turklāt apstrīdētā lēmuma 262. apsvērumā teikts – tas, vai lietotājs jāuzskata par komerciālo lietotāju, ņemot vērā to sludinājumu skaitu un biežumu, kurus tas publicējis "Marketplace", "ir atkarīgs no katra konkrētā gadījuma apstākļiem". Taču Komisija nenorāda kādus konkrētus apstākļus, kurus tā ir uzskatījusi par nozīmīgiem šajā lietā, lai izslēgtu 2023. gada 31. jūlija grozījumu ietekmi; un tāpēc tās pamatojums joprojām ir nepilnīgs.

247 Otrkārt, 2023. gada 3. augusta atbildē uz sākotnējo atzinumu, kā arī procesuālajos rakstos Vispārējā tiesā prasītāja norādīja – un Komisija nav apstrīdējusi –, ka 2023. gada 31. jūlija grozījumu sekas bija tādas, ka vairs nebija neviena "Marketplace" komerciālā lietotāja, kas būtu identificēts, pamatojoties uz Komisijas izmantoto ar *power sellers* saistīto rādītāju.

248 Proti, kā norādīts šā sprieduma 215. punktā, 2023. gada 31. jūlija grozījumos bija paredzēts ierobežot sludinājumu skaitu, ko lietotājs var publicēt, proti, ne vairāk kā 20 sludinājumus vienā un tajā pašā sludinājumu kategorijā mēneša laikā, un šis maksimālais sludinājumu skaits bija mazāks par robežvērtību, kuru pārsniedzot šāds lietotājs tika uzskatīts par *power seller*.

249 Taču, kā norādīts šā sprieduma 234. punktā, Komisija pati bija izvēlējusies balstīties uz *power sellers* rādītāju, lai identificētu "Marketplace" komerciālos lietotājus.

250 Tādējādi no apstrīdētā lēmuma 262. apsvēruma nav iespējams skaidri un nepārprotami saprast iemeslus, kuru dēļ Komisija ir secinājusi, ka otrais TSP definīcijas nosacījums par to, ka pakalpojumu izmanto komerciālie lietotāji, apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā bija izpildīts.

251 Treškārt, no tā paša apstrīdētā lēmuma 262. apsvēruma izriet, ka Komisija 2023. gada 31. jūlija grozījumus uzskatījusi par "gaidāmajiem ierobežojumiem, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās".

252 Šajā ziņā no lietas materiāliem izriet, ka prasītāja administratīvajā posmā pienācīgi ir informējusi Komisiju par 2023. gada 31. jūlija grozījumu iedabu un tvērumu, kā arī par šo grozījumu ietekmi uz kritēriju, uz kuru Komisija bija izvēlējusies balstīties, lai identificētu "Marketplace" komerciālos lietotājus.

253 Proti, 2023. gada 3. jūlija paziņojumā prasītāja ir norādījusi Komisijai, ka tā īsteno lēmumu to sludinājumu skaitu, ko galalietotājs var publicēt "Marketplace" mēneša laikā, ierobežot ne vairāk kā līdz 20 sludinājumiem kategorijā "preces" un 5 sludinājumiem kategorijās "transportlīdzekļi" un "nekustamā īpašuma pārdošana vai īre/noma". Tādējādi tā norādīja, ka, tiklīdz šie grozījumi būs veikti, pakalpojumā "Marketplace" vairs nebūs *power sellers* statusā esošu lietotāju.

254 Pēc tam 2023. gada 3. augusta atbildē uz sākotnējo atzinumu prasītāja informēja Komisiju par 2023. gada 31. jūlijā īstenoto grozījumu iedabu un konkrēto tvērumu.

255 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā Komisija bija informēta par to, ka 2023. gada 31. jūlija grozījumi ir nevis gaidāmie ierobežojumi, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās, bet gan ierobežojumi, kurus *Meta* jau bija īstenojusi pēc tam, kad par tiem bija paziņojusi savā paziņojumā. Savukārt Komisijai – kā konstatēts šā sprieduma 219.–229. punktā – tie bija jāņem vērā.

256 Taču apstrīdētajā lēmumā nav izklāstīts pamatojums, kas ļautu saprast, kāpēc, neraugoties uz minēto informāciju, Komisija šīs izmaiņas šā lēmuma 262. apsvērumā uzskatīja par "gaidāmajiem ierobežojumiem, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās".

257 Visu šo iemeslu dēļ apstrīdētā lēmuma 262. apsvērumā nav skaidri un nepārprotami norādīts, kādēļ pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem Komisija "Marketplace" uzskatīja par atbilstošu otrajam TSP definīcijas nosacījumam.

258 Otrām kārtām, – pretēji tam, ko Komisija apgalvo, atbildot uz 2025. gada 28. marta procesa organizatorisko pasākumu, – pārējie apstrīdētā lēmuma apsvērumi nevar atvērt šo pamatojuma nepietiekamību.

259 Atbildē uz 2025. gada 28. marta procesa organizatorisko pasākumu Komisija apgalvo, ka apstrīdētā lēmuma 256.–261. apsvērumā ir izklāstīti iemesli, kuru dēļ 2023. gada 31. jūlija grozījumi nekādi nav mainījuši tās nostāju, saskaņā ar kuru *Meta* ļauj komerciālajiem lietotājiem lietot "Marketplace", lai piedāvātu preces patērētājiem, un tādējādi "Marketplace" atbilst otrajam TSP definīcijas nosacījumam.

260 Tomēr gluži vienkāršs apgalvojums – ka lietotājs var rīkoties komerciālos nolūkos, publicēdams sludinājumus pakalpojumā "Marketplace" no sava personīgā "Facebook" profila –, pat tad, ja šo apgalvojumu papildina divi pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem izdarīti ekrānuzņēmumi, neļauj skaidri un nepārprotami saprast, kādēļ pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem Komisija "Marketplace" uzskatīja par atbilstošu otrajam TSP definīcijas nosacījumam.

261 Nevar piekrist arī Komisijas argumentam, ka sākotnējā atzinumā tā jau esot paziņojusi prasītājai savu viedokli par 2023. gada 31. jūlija grozījumiem, kamēr tie vēl nebija īstenoti. Proti, minētajā atzinumā Komisija ir norādījusi, ka tai nešķietot, ka gaidāmās izmaiņas, ar kuru ieviešanu *Meta* tolaik nodarbojās, lai novērstu to, ka pakalpojumu "Marketplace" izmanto komerciālie lietotāji, varētu mainīt "Marketplace" kvalificējamību par TSP, jo šīs izmaiņas "neliedz lietotājiem izmantot savu personīgo profilu komerciāliem vai profesionāliem mērķiem, lai piegādātu vai mēģinātu piegādāt preces vai pakalpojumus galalietotājiem". Taču jānorāda, ka to pašu iemeslu dēļ, kas ir šā sprieduma 260. punktā ietvertā secinājuma pamatā, minētajā atzinumā izklāstītais ieganst nav skaidrs un nepārprotams pamatojums, kas ļautu prasītājai un Vispārējai tiesai saprast, kādēļ pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem otrais TSP definīcijas nosacījums bija izpildīts.

262 Līdz ar to jāsecina, ka prasītājai nav iespējams uzzināt pamatojumu "Marketplace" kvalificējamībai par TSP pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem un ka Savienības tiesai nav iespējams šajā ziņā veikt kontroli, tāpēc apstrīdētā lēmuma pamatojums attiecībā uz šo aspektu neatbilst šā sprieduma 240. un 241. punktā atgādinātās judikatūras prasībām.

263 Pārējie Komisijas argumenti neļauj atspēkot šo secinājumu.

264 Pirmkārt, Komisija apgalvo, ka lietotāju varētu uzskatīt par komerciālo lietotāju atkarībā no apstākļiem, jo tas, lai arī ievērodams ar 2023. gada 31. jūlija grozījumiem noteikto sludinājumu skaita ierobežojumu, vienā un tajā pašā kategorijā varētu publicēt 240 jaunus sludinājumus gadā. Turklāt viens un tas pats sludinājums varētu attiekties uz vairāku preču vai to variantu piedāvāšanu pārdošanai.

265 Tomēr apstrīdētajā lēmumā nav nevienas norādes nedz par lietotāja iespēju vienā un tajā pašā kategorijā publicēt 240 sludinājumus gadā, nedz par hipotētisko apgalvojumu, ka lietotājs atkarībā no apstākļiem varētu būt komerciālais lietotājs, ja tas publicētu vienu vienīgu sludinājumu par liela skaita preču piedāvāšanu pārdošanai. Katrā ziņā, kā teikts šā sprieduma 247. punktā, prasītāja ir norādījusi – un Komisija nav apstrīdējusi –, ka 2023. gada 31. jūlija grozījumu sekas bija tādas, ka pakalpojumā "Marketplace" vairs nebija neviena komerciālā lietotāja, pamatojoties uz *power sellers* rādītāju, kuru Komisija pati bija izvēlējusies izmantot to identificēšanai. Tādējādi šis arguments nevar atspēkot šā sprieduma 262. punktā izklāstīto secinājumu, ka apstrīdētā lēmuma pamatojums attiecībā uz 2023. gada 31. jūlija grozījumu ņemšanu vērā neatbilst šā sprieduma 240. un 241. punktā atgādinātās judikatūras prasībām.

266 Otrkārt, lai gan patiešām – kā apgalvo Komisija – ar vienkāršu formālu komerciālajiem lietotājiem piemērojamo nosacījumu grozīšanu principā nepietiek, lai izslēgtu, ka pakalpojums ir TSP, šis apstāklis tomēr neatbrīvo Komisiju no pienākuma norādīt pienācīgus un pietiekamus iemeslus, lai paskaidrotu, kā tā ir ņēmusi vērā šādus grozījumus, vēl jo vairāk tāpēc, ka prasītāja – kā norādīts šā sprieduma 247. punktā – apgalvo, un Komisija neapstrīd, ka minēto grozījumu sekas bija tādas, ka pakalpojumā "Marketplace" nebija neviena lietotāja, pamatojoties uz *power sellers* rādītāju, ko Komisija apstrīdētajā lēmumā izmantojusi šo lietotāju identificēšanai.

267 Treškārt, Komisija apgalvo, ka DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā 10 000 komerciālo lietotāju robežvērtība bija ievērojami pārsniegta katrā no pēdējiem trim finanšu gadiem pirms statusa noteikšanas. Tādējādi Komisijas ieskatā neesot acīmredzams, ka gluži vienkāršs ierobežojums līdz 20 sludinājumiem mēnesī katrā no kategorijām "preces", ne vairāk kā ar 5 sludinājumiem katrā no kategorijām "transportlīdzekļi", "automobiļu detaļas un piederumi" un "nekustamā īpašuma pārdošana vai īre/noma" varētu izslēgt tik daudzus "Marketplace" komerciālos lietotājus, ka to skaits vairs nepārsniedz minēto 10 000 robežvērtību.

268 Komisijai apstrīdētajā lēmumā bija jāpaskaidro, kā "Marketplace" pēc 2023. gada 31. jūlija grozījumiem varēja tikt uzskatīts par pakalpojumu, kas atbilst otrajam TSP definīcijas nosacījumam. Tomēr – kā norādīts šā sprieduma 244. un 245. punktā – no apstrīdētā lēmuma neizriet, ka Komisija minētos grozījumus būtu konkrēti analizējusi. Turklāt, kā nospriests šā sprieduma 219.–229. punktā, Komisija, kvalificējot "Marketplace" par TSP tipa PPP, nevarēja aprobežoties ar informāciju par pēdējiem trim finanšu gadiem pirms statusa noteikšanas. Tādējādi apstāklis, ka attiecīgā robežvērtība šajos finanšu gados tika būtiski pārsniegta, nav pietiekams iemesls, kas varētu pamatot secinājumu, ka apstrīdētā lēmuma pieņemšanas dienā "Marketplace" atbilda otrajam TSP definīcijas nosacījumam.

269 Līdz ar to Komisijas papildargumenti jānoraida.

270 Ņemot vērā visu iepriekš minēto, jāapmierina gan otrā pamata otrā un trešā daļa, ciktāl Komisija ir pieļāvusi tiesību kļūdu, noteikdama, kāds laika ietvars ir piemērojams, lai kvalificētu "Marketplace" par TSP, jo uzskatījusi, ka tai bija jāņem vērā tikai informācija par pēdējiem trim finanšu gadiem pirms statusa noteikšanas, gan otrā pamata trešā daļa, ciktāl Komisija nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu, kāpēc "Marketplace" kvalificēts par TSP, neraugoties uz 2023. gada 31. jūlija grozījumiem.

271 Līdz ar to apstrīdētā lēmuma 2. panta f) punkts jāatceļ, neizvērtējot pārējos prasītājas otrā pamata atbalstam izvirzītos argumentus, un pārējā daļā prasība jānoraida.

Par tiesāšanās izdevumiem

272 Saskaņā ar Reglamenta 134. panta 3. punktu, ja lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, lietas dalībnieki savus tiesāšanās izdevumus sedz paši.

273 Šajā lietā, tā kā abiem lietas dalībniekiem spriedums ir daļēji labvēlīgs un daļēji nelabvēlīgs, Vispārējā tiesa uzskata, ka, taisnīgi izvērtējot lietas apstākļus, jānolemj, ka katrs no tiem savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

274 Turklāt atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam dalībvalstis, kas iestājušās lietā, savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas. Francijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pati.

Ar šādu pamatojumu

VISPĀRĒJĀ TIESA (astotā palāta piecu tiesnešu sastāvā)

nospriež:

1) **Atcelt 2. panta f) punktu Komisijas Lēmumā C(2023) 6105 final (2023. gada 5. septembris), ar ko *Meta* noteikts vārtziņa statuss saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2022/1925 par sāncensīgiem un godīgiem tirgiem digitālajā nozarē 3. pantu**.

2) **Pārējā daļā prasību noraidīt.**

3) ***Meta Platforms, Inc.*, Eiropas Komisija un Francijas Republika savus tiesāšanās izdevumus sedz pašas**.

van der Woude De Baere Petrlík

Kecsmár Kingston

Pasludināts atklātā tiesas sēdē Luksemburgā 2026. gada 3. jūnijā.

[Paraksti]

Satura rādītājs

Tiesvedības priekšvēsture 2

Lietas dalībnieku prasījumi 3

Juridiskais pamatojums 4

Par pieteikumu par datu nepubliskošanu 4

Par to, vai prasītājai joprojām ir interese celt prasību par apstrīdētā lēmuma atcelšanu, ciktāl tajā "Marketplace" kvalificēts par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju 5

Par pirmo pamatu attiecībā uz "Messenger" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju 7

Par pirmo daļu, kas attiecas uz "Messenger" vērtējumu *in concreto* un tā kvalificēšanu par NNSSP tipa PPP 7

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Komisija neesot ņēmusi vērā, esot nepareizi interpretējusi un/vai sagrozījusi prasītājas iesniegtos pierādījumus 7

– Par otro iebildumu, kas attiecas uz to, ka "Messenger" esot vērtēts diskriminējoši un patvaļīgi 11

– Par trešo iebildumu, kas attiecas uz to, ka neesot ievērots DTA pielikums 13

Par otro daļu, kas attiecas uz juridiskajiem kritērijiem, kuri ir piemērojami, lai tādu pakalpojumu kā "Messenger" varētu kvalificēt par NNSSP tipa PPP 14

Par trešo daļu, kas attiecas uz pieņēmuma, ka "Messenger" ir svarīga vārteja, apšaubīšanu . . 17

– Par pirmo iebildumu, kas attiecas uz DTA 3. panta 2. punkta b) apakšpunktā paredzētā pieņēmuma atspēkošanu 17

– Par otro iebildumu, kas attiecas uz prasību, ka "Messenger" "atsevišķi" jābūt svarīgai vārtejai 22

– Par trešo iebildumu, kas attiecas uz to, ka Komisija esot kļūdaini atturējusies no tirgus izpētes uzsākšanas 24

Par ceturto daļu, kas attiecas uz to, ka esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību 26

Par otro pamatu attiecībā uz "Marketplace" kvalificēšanu par PPP, kas uzskatāms par svarīgu vārteju 30

Par tiesāšanās izdevumiem 39

[i] Teksta 75., 78.–81., 96., 157. un 158. punktā pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodiski labojumi.